

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 - 7087

L 226

32e jaargang

3 augustus 1989

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

89/458/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 18 juli 1989 tot wijziging, voor wat betreft de Europese emissienormen voor auto's met een cilinderinhoud van minder dan 1,4 liter, van Richtlijn 70/220/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen tegen luchtverontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen 1

89/459/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 18 juli 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de diepte van de groeven in luchtbanden van bepaalde categorieën motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan 4

89/460/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 18 juli 1989 tot wijziging van Richtlijn 85/3/EEG betreffende de gewichten, de afmetingen en sommige andere technische kenmerken van bepaalde wegvoertuigen met het oog op de vaststelling van de datum waarop de aan Ierland en het Verenigd Koninkrijk toegestane afwijkingen verstrijken 5

89/461/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 18 juli 1989 tot wijziging van Richtlijn 85/3/EEG betreffende de gewichten, de afmetingen en sommige andere technische kenmerken van bepaalde wegvoertuigen ten einde een aantal toegestane maximale afmetingen van gelede voertuigen vast te stellen 7

89/462/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 18 juli 1989 tot wijziging van Richtlijn 78/546/EEG betreffende de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg in het kader van een regionale statistiek 8

89/463/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 18 juli 1989 tot wijziging van Richtlijn 83/416/EEG betreffende de toelating van geregelde interregionale luchtdiensten voor het vervoer van reizigers, post en goederen tussen de Lid-Staten 14

89/464/Euratom:

- ★ Beschikking van de Raad van 18 juli 1989 houdende vaststelling van een programma voor onderzoek en opleiding voor de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie op het gebied van telemanipulatie in gevaarlijke en wanordelijke situaties in kerninstallaties (1989—1993) TELEMANN 16

89/465/EEG:

- ★ Achttiende richtlijn van de Raad van 18 juli 1989 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — intrekking van een aantal afwijkingen bedoeld in artikel 28, lid 3, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG 21

89/466/EEG:

- ★ Beschikking van de Raad van 18 juli 1989 waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 11, punt A, lid 1, onder b), van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting 23

Commissie

89/467/EEG:

- ★ Beschikking van de Commissie van 12 juli 1989 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (IV/30.566—UIP) 25

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 juli 1989

tot wijziging, voor wat betreft de Europese emissienormen voor auto's met een cilinderinhoud van minder dan 1,4 liter, van Richtlijn 70/220/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen tegen luchtverontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen

(89/458/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat er maatregelen dienen te worden vastgesteld om geleidelijk de interne markt tot stand te brengen over een periode die eindigt op 31 december 1992; dat de interne markt een ruimte zonder binnengrenzen zal vormen waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd;

Overwegende dat het eerste actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake milieubescherming, dat op 22 november 1973 door de Raad is goedgekeurd, het verzoek bevat bij de bestrijding van de luchtverontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen rekening te houden met de meest recente wetenschappelijke ontwikkelingen en de reeds bestaande richtlijnen in die zin aan te passen;

Overwegende dat overeenkomstig het derde actieprogramma extra inspanningen moeten worden geleverd met het oog op een aanzienlijke verlaging van het huidige niveau van verontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen;

Overwegende dat in Richtlijn 70/220/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 88/436/EEG ⁽⁵⁾, grenswaarden zijn vastgesteld voor de emissies van koolmonoxide en onverbrande koolwaterstoffen die van dergelijke motoren afkomstig zijn; dat deze grenswaarden voor de eerste maal bij Richtlijn 74/290/EEG ⁽⁶⁾ zijn verlaagd en overeenkomstig Richtlijn 77/102/EEG ⁽⁷⁾ zijn aangevuld met toegelaten grenswaarden voor de emissie van stikstofoxiden; dat de grenswaarden voor deze drie soorten verontreinigingen achtereenvolgens zijn verlaagd bij de Richtlijnen 78/665/EEG ⁽⁸⁾, 83/351/EEG ⁽⁹⁾ en 88/76/EEG ⁽¹⁰⁾ en dat bij Richtlijn 88/436/EEG grenswaarden voor de emissie van verontreinigende deeltjes door dieselmotoren zijn ingevoerd;

Overwegende dat uit het door de Commissie op dit terrein verrichte werk is gebleken dat de Gemeenschap de beschikking heeft over of momenteel bezig is met de perfectionering van technologieën, dank zij welke een verdere verlaging van de grenswaarden voor alle motoren ongeacht de cilinderinhoud mogelijk is;

Overwegende dat er een bijzondere inspanning moet worden geleverd om schone technologieën voor motorvoertuigen te bevorderen in het kader van het onderzoekprogramma voor de ontwikkeling van nieuwe technologieën;

⁽⁴⁾ PB nr. L 76 van 6. 4. 1970, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 214 van 6. 8. 1988, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 159 van 15. 6. 1974, blz. 61.

⁽⁷⁾ PB nr. L 32 van 3. 2. 1977, blz. 32.

⁽⁸⁾ PB nr. L 223 van 14. 8. 1978, blz. 48.

⁽⁹⁾ PB nr. L 197 van 20. 7. 1983, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 36 van 9. 2. 1988, blz. 1.

⁽¹⁾ PB nr. C 56 van 27. 2. 1988, blz. 9, en PB nr. C 134 van 31. 5. 1989, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. C 262 van 10. 10. 1988, blz. 89, en PB nr. C 120 van 16. 5. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 208 van 8. 8. 1988, blz. 7.

Overwegende dat het, voor een zo gunstig mogelijk effect van deze bepalingen op het Europese milieu en om terzelfder tijd de eenheid van de markt te waarborgen, noodzakelijk is strengere, op een totale harmonisatie gebaseerde Europese normen in te voeren, die ten minste even streng zijn als die van de Verenigde Staten van Amerika en die welke door het Europese Parlement zijn goedgekeurd; dat deze grenswaarden gebaseerd zijn op de huidige, bij Richtlijn 70/220/EEG vastgestelde testprocedures en opnieuw bezien moeten worden wanneer deze procedures worden aangevuld met tests die representatief zijn voor de rijomstandigheden buiten bebouwde gebieden;

Overwegende dat het, gezien de omvang van de verontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen en de bijdrage die deze leveren aan de gassen welke verantwoordelijk zijn voor het broeikas effect, noodzakelijk is in het bijzonder de emissies van CO₂ te stabiliseren en vervolgens te verminderen, overeenkomstig het besluit van de Beheersraad van de UNEP (Programma van de Verenigde Naties voor het Milieu) van 24 mei 1989, inzonderheid punt 11 d);

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I van Richtlijn 70/220/EEG wordt als volgt gewijzigd:

- in punt 5.2.1.1.4, wordt de laatste regel van de tabel vervangen door:

„C < 1,400 19 5 —”

- in punt 7.1.1.1, wordt de laatste regel van de tabel vervangen door:

„C < 1,400 22 5,8 —”.

Artikel 2

- Met ingang van 1 januari 1990 mogen de Lid-Staten om redenen in verband met de luchtverontreiniging door uitlaatgassen van een motor met een cilinderinhoud van minder dan 1 400 cm³:

- voor een type motorvoertuig de EEG-goedkeuring, de afgifte van het in artikel 10, lid 1, laatste streepje, van Richtlijn 70/156/EEG⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/403/EEG⁽²⁾, bedoelde document of de nationale goedkeuring niet weigeren,
- het voor de eerste maal in het verkeer brengen van motorvoertuigen niet verbieden,

indien de emissies van dit type motorvoertuig of van deze voertuigen voldoen aan Richtlijn 70/220/EEG, als laatstelijk gewijzigd bij deze richtlijn.

- Met ingang van 1 juli 1992, voor wat betreft typen motorvoertuigen die zijn uitgerust met een motor met een cilinderinhoud van minder dan 1 400 cm³.

- mogen de Lid-Staten niet langer het in artikel 10, lid 1, laatste streepje, van Richtlijn 70/156/EEG bedoelde document afgeven voor een type motorvoertuig,
- moeten de Lid-Staten de nationale goedkeuring weigeren van een type motorvoertuig,

indien de emissies daarvan niet voldoen aan de bijlagen van Richtlijn 70/220/EEG, zoals gewijzigd bij de onderhavige richtlijn.

- Voor wat betreft voertuigen die zijn uitgerust met een motor met een cilinderinhoud van minder dan 1 400 cm³ verbieden de Lid-Staten met ingang van 31 december 1992 het voor de eerste maal in het verkeer brengen van voertuigen waarvan de emissies niet voldoen aan de bijlagen van Richtlijn 70/220/EEG, zoals gewijzigd bij de onderhavige richtlijn.

Artikel 3

De Lid-Staten kunnen fiscale stimulansen vaststellen voor voertuigen die onder deze richtlijn vallen. Deze stimulansen moeten in overeenstemming zijn met de bepalingen van het Verdrag en voorts voldoen aan de volgende voorwaarden:

- zij gelden voor alle in de betrokken Lid-Staat geproduceerde alsmede geïmporteerde voertuigen die bestemd zijn voor de afzet op de markt van die Lid-Staat en die zodanig zijn uitgerust dat vervroegd kan worden voldaan aan de Europese normen die in 1992 in acht moeten worden genomen;
- zij vervallen bij de in artikel 2, lid 3, vastgestelde verplichte inwerkingtreding van emissienormen voor nieuwe voertuigen;
- het bedrag van de stimulansen voor elk type voertuig moet beduidend lager liggen dan de werkelijke kosten van de inrichtingen die op het voertuig zijn aangebracht voor het in acht nemen van de vastgestelde normen, vermeerderd met de montagekosten.

De Commissie wordt op een zodanig tijdstip op de hoogte gesteld van plannen voor het invoeren of wijzigen van de in de eerste alinea bedoelde fiscale stimulansen dat zij tijdig opmerkingen ter zake kan maken.

Artikel 4

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1990 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 5

Uiterlijk eind 1990 besluit de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen

⁽¹⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 220 van 8. 8. 1987, blz. 44.

- de regeling voor voertuigen die zijn uitgerust met een motor met een cilinderinhoud van 1 400 cm³ en meer aan te passen aan de in deze richtlijn vastgestelde data en normen, op basis van een verbeterde Europese testprocedure, die onder andere een test inhoudt die representatief is voor de rijomstandigheden buiten bebouwde gebieden,
- in het kader van de verbeterde Europese testprocedure de bij deze richtlijn voor voertuigen met een motor met een cilinderinhoud van minder dan 1 400 cm³ vastgestelde grenswaarden te transponeren.

Artikel 6

De Raad neemt, op basis van een voorstel van de Commissie, waarin rekening wordt gehouden met de resultaten van de momenteel aan de gang zijnde werkzaamheden betreffende

het broeikaseffect, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit over maatregelen ter beperking van CO₂-emissies door motorvoertuigen.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Statens.

Gedaan te Brussel, 18 juli 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
R. DUMAS

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 juli 1989

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de diepte van de groeven in luchtbanden van bepaalde categorieën motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan

(89/459/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de Raad en de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, op 19 december 1984 een resolutie betreffende de verkeersveiligheid ⁽⁴⁾ hebben aangenomen, waarin de Commissie wordt verzocht voorstellen op dit gebied bij de Raad in te dienen;

Overwegende dat het geven van voorschriften voor de minimale diepte van de groeven in luchtbanden, howel het een bijzonder en specifiek probleem is, toch past in het kader van de doelstellingen en werkzaamheden van 1986, het Jaar van de Verkeersveiligheid in de Gemeenschap;

Overwegende dat het Europese Parlement op 18 februari 1986 een resolutie heeft aangenomen betreffende een programma van de Gemeenschap voor het Jaar van de Verkeersveiligheid — 1986 — ⁽⁵⁾, waarin de diepte van de groeven in luchtbanden wordt genoemd als één van de punten ten aanzien waarvan zo spoedig mogelijk communautaire bepalingen dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat dergelijke bepalingen voor een grotere mate van veiligheid dienen te zorgen;

Overwegende dat de nationale voorschriften met betrekking tot de minimale groefdiepte van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen en dat als gevolg hiervan de automobilist problemen ondervindt met betrekking tot de naleving van de verkeersregels wanneer hij met zijn voertuig op het grondgebied van de verschillende Lid-Staten rijdt;

Overwegende dat harmonisatie van deze voorschriften het vrije verkeer van voertuigen en het personenverkeer tussen de Lid-Staten kan vergemakkelijken en kan bijdragen tot de opheffing van handelsbelemmeringen en van concurrentievervalsingen.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de luchtbanden van voertuigen van de categorieën M1, N1, O1 en O2 als gedefinieerd in bijlage I van Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/403/EEG ⁽⁷⁾, gedurende de volledige gebruiksduur op de weg in de hoofdgroeven van het loopvlak een diepte van ten minste 1,6 mm hebben.

Onder „hoofdgroeven” worden verstaan de brede groeven in het middelste deel van het loopvlak dat ongeveer drie vierde van de breedte daarvan inneemt.

Artikel 2

De Lid-Staten kunnen na raadpleging van de Commissie voertuigen die van historisch belang zijn verklaard en die oorspronkelijk uitgerust waren met luchtbanden of andere banden die in nieuwe staat een groefdiepte van minder dan 1,6 mm hadden, van de werkingsfeer van deze richtlijn uitsluiten of onderwerpen aan speciale bepalingen, mits deze voertuigen met dergelijke banden zijn uitgerust, onder bijzondere voorwaarden worden gebruikt en weinig of niet op de openbare weg komen.

Artikel 3

Na raadpleging van de Commissie gaan de Lid-Staten vóór 1 juni 1991 over tot vaststelling en bekendmaking van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die nodig zijn om vóór 1 januari 1992 aan deze richtlijn te voldoen. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen mede die zij ter toepassing van deze richtlijn vaststellen.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 juli 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
R. DUMAS

⁽¹⁾ PB nr. C 279 van 17. 10. 1987, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 47 van 27. 2. 1989, blz. 185.

⁽³⁾ PB nr. C 80 van 28. 3. 1988, blz. 22.

⁽⁴⁾ PB nr. C 341 van 21. 12. 1984, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. C 68 van 24. 3. 1986, blz. 35.

⁽⁶⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB nr. L 220 van 8. 8. 1987, blz. 44.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 juli 1989

tot wijziging van Richtlijn 85/3/EEG betreffende de gewichten, de afmetingen en sommige andere technische kenmerken van bepaalde wegvoertuigen met het oog op de vaststelling van de datum waarop de aan Ierland en het Verenigd Koninkrijk toegestane afwijkingen verstrijken

(89/460/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gelet op Richtlijn 85/3/EEG van de Raad van 19 december 1984 betreffende de gewichten, de afmetingen en sommige andere technische kenmerken van bepaalde wegvoertuigen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/338/EEG ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 6,

Gezien de voorstellen van de Commissie ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽⁴⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁵⁾,

Overwegende dat in Richtlijn 85/3/EEG de toegestane maximale gewichten en afmetingen en sommige andere technische kenmerken van bepaalde wegvoertuigen worden vastgesteld;

Overwegende dat, gezien de toestand van bepaalde delen van het wegnnet in Ierland en in het Verenigd Koninkrijk, het deze Lid-Staten niet mogelijk was ten tijde van de vaststelling van Richtlijn 85/3/EEG en van de latere wijzigingen daarvan alle bepalingen van deze richtlijn toe te passen;

Overwegende dat de toepassing van een aantal van deze bepalingen in die Lid-Staten bijgevolg tijdelijk werd uitgesteld;

Overwegende dat de Commissie op 4 februari 1987 bij de Raad een eerste verslag heeft ingediend over de bij artikel 8, leden 1 en 3, van Richtlijn 85/3/EEG aan Ierland en het Verenigd Koninkrijk toegestane afwijkingen waarin wordt vermeld dat de bruggen gebouwd in Ierland en het Verenigd Koninkrijk volgens de thans in die Lid-Staten toegepaste ontwerp-normen voldoende sterk zijn om de in voornoemde richtlijn vastgestelde toegestane maximale gewichten te dragen;

Overwegende dat de Commissie op basis van het eerste verslag en de sindsdien verschaft informatie op 16 januari 1989 een tweede verslag heeft ingediend betreffende de voornoemde afwijkingen;

Overwegende dat dat verslag tot de conclusie komt dat de bij artikel 8, leden 1 en 3, van Richtlijn 85/3/EEG toegestane afwijkingen niet meer gerechtvaardigd zullen zijn zodra er een inventaris is opgemaakt van de bruggen met een onvoldoende draagvermogen en de bruggen op de belangrijke doorgaande wegen zijn versterkt;

Overwegende dat de informatie in bovengenoemd verslag eveneens tot de gevolgtrekking leidt dat de op grond van artikel 8, lid 5, van Richtlijn 85/3/EEG aan Ierland en het Verenigd Koninkrijk toegestane afwijkingen vanaf dezelfde datum niet meer gerechtvaardigd zijn;

Overwegende dat hiertoe noodzakelijke werkzaamheden op 31 december 1998 voltooid kunnen zijn;

Overwegende dat de bruggen die na 31 december 1998 nog versterkt moeten worden, kunnen worden beschermd door middel van plaatselijke gewichtsbepalingen;

Overwegende dat indien de veiligheid aldus wordt gewaarborgd, de integrale toepassing van het bepaalde in Richtlijn 85/3/EEG op het gehele grondgebied van de Gemeenschap een gunstig effect zal hebben op het vervoer,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 8 van Richtlijn 85/3/EEG wordt vervangen door:

„Artikel 8

Het bepaalde in artikel 3 is tot en met 31 december 1998 niet van toepassing in Ierland en het Verenigd Koninkrijk:

- voor wat betreft de normen bedoeld in de punten 2.2, 2.3.1, 2.3.3, 2.4 en 3.3.2 van bijlage I:
- met uitzondering van de gelede voertuigen bedoeld in punt 2.2.2, waarvan:
 - i) het totaalgewicht in beladen toestand niet meer bedraagt dan 38 ton,
 - ii) de druk op elk drie-assel, met een afstand tussen de assen als gespecificeerd in punt 3.3.2 van bijlage I, niet meer bedraagt dan 22,5 ton,

⁽¹⁾ PB nr. L 2 van 3. 1. 1985, blz. 14.

⁽²⁾ PB nr. L 142 van 25. 5. 1989, blz. 3.

⁽³⁾ PB nr. C 45 van 24. 2. 1989, blz. 14.

⁽⁴⁾ PB nr. C 120 van 16. 5. 1989.

⁽⁵⁾ Advies uitgebracht op 31 mei 1989 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

- met uitzondering van de voertuigen bedoeld in de punten 2.2.3, 2.2.4, 2.3 en 2.4 waarvan het totaalgewicht in beladen toestand niet meer bedraagt dan:
 - i) 35 ton voor de voertuigen bedoeld in de punten 2.2.3 en 2.2.4,
 - ii) 17 ton voor de voertuigen bedoeld in punt 2.3.1,
 - iii) 30 ton voor de voertuigen bedoeld in punt 2.3.3, onder het voorbehoud van inachtneming van de voorwaarden gespecificeerd in dit punt en in punt 4.3,
 - iv) 27 ton voor de voertuigen bedoeld in punt 2.4;
- voor wat betreft de norm bedoeld in punt 3.4 van bijlage I, met uitzondering van de voertuigen bedoeld in de punten 2.2, 2.3 en 2.4 van bijlage I, waarvan de druk op de aangedreven as niet meer bedraagt dan 10,5 ton”.

Artikel 2

Na raadpleging van de Commissie treffen Ierland en het Verenigd Koninkrijk de maatregelen die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen en stellen de Commissie daarvan in kennis.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 juli 1989.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. DUMAS

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 juli 1989

tot wijziging van Richtlijn 85/3/EEG betreffende de gewichten, de afmetingen en sommige andere technische kenmerken van bepaalde wegvoertuigen ten einde een aantal toegestane maximale afmetingen van gelede voertuigen vast te stellen

(89/461/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat het streven naar produktiviteit van samengestelde voertuigen de fabrikanten ertoe brengt een maximaal nuttig volume aan te bieden binnen de door Richtlijn 85/3/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/460/EEG ⁽⁵⁾, opgelegde beperkingen;

Overwegende dat deze toename van het nuttige volume enerzijds wordt bereikt ten koste van de ruimte voor de bestuurder en anderzijds, doordat speciale koppelinrichtingen worden gebruikt, ten koste van de ruimte tussen de trekker en de oplegger;

Overwegende dat dit leidt tot verslechtering van de werkomstandigheden voor de bestuurder op het vlak van comfort en veiligheid;

Overwegende dat om tot een beter evenwicht tussen het rationele en economische gebruik van bedrijfsvoertuigen en de verkeersveiligheid te komen, de huidige normen dienen te worden aangepast door de onderlinge uitwisselbaarheid van de wegtrekkers voor opleggers te bevorderen en door voor de bestuurder voldoende ruimte te garanderen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 85/3/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 4 bis

Vóór 1 januari 1991 in het verkeer gebrachte gelede voertuigen die niet voldoen aan de in de punten 1.6 en 4.4 van bijlage I opgenomen nieuwe voorschriften, worden voor de toepassing van artikel 3, lid 1, geacht

met die voorschriften in overeenstemming te zijn, indien zij een totale lengte van niet meer dan 15,50 m hebben.”;

2. punt 1.1 van bijlage I wordt vervangen door:

„1.1. Maximumlengte

— motorvoertuig	12,00 m
— aanhangwagen	12,00 m
— geleed voertuig	16,50 m
— samenstel	18,00 m
— gelede autobus	18,00 m”;

3. het volgende punt wordt ingevoegd in bijlage I:

„1.6. Maximale afstand tussen de pen van de opleggerkoppeling en de achterkant van de oplegger 12,00 m”;

4. het volgende punt wordt ingevoegd in bijlage I:

„4.4. Opleggers:

De horizontale gemeten afstand tussen het middelpunt van de koppelen en een willekeurig punt aan de voorzijde van de oplegger mag niet meer bedragen dan 2,04 m”.

Artikel 2

De Lid-Staten stellen, na raadpleging van de Commissie, de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om vóór 1 januari 1991 aan deze richtlijn te voldoen.

De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van alle belangrijke bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 juli 1989.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. DUMAS

⁽¹⁾ PB nr. C 214 van 16. 8. 1988, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 47 van 27. 2. 1989, blz. 184.

⁽³⁾ PB nr. C 71 van 29. 3. 1989, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB nr. L 2 van 3. 1. 1985, blz. 14.

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 5 van dit Publikatieblad.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 juli 1989

tot wijziging van Richtlijn 78/546/EEG betreffende de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg in het kader van een regionale statistiek

(89/462/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 213,

Gezien de ontwerp-richtlijn ingediend door de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat Richtlijn 78/546/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1985, dient te worden gewijzigd, ten einde rekening te houden met de ontwikkeling van het gemeenschappelijk vervoerbeleid;

Overwegende dat in die richtlijn uitsluitend wordt voorzien in jaarlijkse gegevens die binnen een termijn van twaalf maanden na het referentiejaar worden geleverd; dat deze gegevens vergeleken moeten worden met die betreffende andere takken van vervoer die maandelijks of driemaandelijks worden verzameld; dat bijgevolg beschikt moet kunnen worden over bepaalde kwartaalgegevens;

Overwegende dat in voornoemde richtlijn uitsluitend wordt voorzien in een registratie van de statistische gegevens voor het binnenlands en het grensoverschrijdend vervoer; dat is gebleken dat het drielandenverkeer een vervoersvorm is die zich in de toekomst verder zal ontwikkelen; dat het bijgevolg dienstig is dit vervoer statistisch vast te leggen;

Overwegende dat alle Lid-Staten beschikken over gegevens betreffende de verplaatsingen van de trekkende voertuigen maar dat niet alle beschikken over gegevens inzake de verplaatsingen van de dragende voertuigen; dat het bijgevolg wenselijk is de vergaring van de gegevens te uniformeren op basis van de verplaatsingen van de trekkende voertuigen, zonder daarom te raken aan de juridische en administratieve regeling voor de vervoersvergunningen;

Overwegende dat in Richtlijn 78/546/EEG bepaalde Oost-europese landen niet afzonderlijk worden genoemd in de lijst van derde landen, maar dat deze zijn ingedeeld onder het hoofd „overige Europese landen”; dat het dienstig is gebleken deze landen afzonderlijk aan te duiden, ten einde vergelijkingen met andere takken van vervoer mogelijk te maken en de goederenstroom van of naar deze landen beter te volgen;

Overwegende dat met ingang van 1 januari 1988 de lijst van gegevens die door de Lid-Staten in het intracommunautaire handelsverkeer kunnen worden geëist, sterk beperkt is; dat dit deel uitmaakt van een door de Raad en die Commissie goedgekeurd beleid dat ertoe strekt de in het communautaire handelsverkeer vereiste administratieve documenten zoveel mogelijk af te schaffen; dat derhalve het verzamelen van statistische gegevens bij grensoverschrijding binnen de Gemeenschap, waarin niet bij de communautaire voorschriften is voorzien, dient te worden afgeschaft;

Overwegende dat het dienstig is artikel 9 van Richtlijn 78/546/EEG toe te passen op het nieuwe stelsel van statistische registratie;

Overwegende dat op dit ogenblik het Koninkrijk Denemarken de Commissie de statistische gegevens inzake het grensoverschrijdend goederenvervoer waarin Richtlijn 78/546/EEG voorziet, verstrekt op de grondslag van de statistieken voor de buitenlandse handel; dat deze Lid-Staat bezig is een specifiek statistisch stelsel op te zetten voor goederenvervoer over de weg; dat de toepassing van de bepalingen van de onderhavige richtlijn die betrekking hebben op de statistische registratie van het drielandenverkeer voor Denemarken derhalve tijdelijk dient te worden uitgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 78/546/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. aan artikel 1 wordt het volgende toegevoegd:
 - „c) tussen twee andere Lid-Staten of tussen een andere Lid-Staat en een derde land (hierna te noemen „drielandenverkeer”);”;
2. artikel 3, lid 1, wordt vervangen door:
 - „1. Iedere Lid-Staat verzamelt de statistische gegevens over het in artikel 1 bedoelde vervoer dat wordt verricht met de in die Lid-Staat geregistreerde vervoermiddelen. De parameters van dit vervoer worden bepaald door het trekkend voertuig. In het geval van een stel gekoppelde voertuigen waarbij het trekkend voertuig en het dragend voertuig in verschillende landen geregistreerd zijn, wordt het land van registratie van het geheel bepaald door dat van het trekkend voertuig.”;
3. in artikel 3, lid 2, wordt de aanhef vervangen door:
 - „2. De statistische gegevens worden als volgt ingedeeld:”;

(1) PB nr. C 4 van 8. 1. 1988, blz. 4.

(2) PB nr. C 167 van 27. 6. 1988, blz. 425.

(3) PB nr. C 134 van 24. 5. 1988, blz. 7.

(4) PB nr. L 168 van 26. 6. 1978, blz. 29.

4. in artikel 3, lid 2, wordt de aanhef van punt b) vervangen door:
- „b) voor het grensoverschrijdende vervoer en het drielandenverkeer uitgedrukt in tonnen en tonkilometers.”;
5. artikel 3, lid 4, wordt vervangen door:
- „4. De Lid-Staten delen aan de Commissie de in dit artikel bedoelde statistische gegevens mede in de vorm van tabellen naar de in bijlage IV opgenomen modellen.”;
6. artikel 4 wordt vervangen door:
- „Artikel 4
- Bij het vaststellen van de methode die voor de registratie van de statistische gegevens betreffende het grensoverschrijdende vervoer en het drielandenverkeer moet worden gehanteerd, zien de Lid-Staten af van alle formaliteiten die moeten worden vervuld bij het overschrijden van de grenzen tussen Lid-Staten.”;
7. aan artikel 5, lid 1, wordt de onderstaande alinea toegevoegd:
- „De gegevens bedoeld in de C-tabellen worden evenwel voor de eerste maal verzameld voor het jaar 1990.”;
8. artikel 5, lid 2, wordt vervangen door:
- „2. De Lid-Staten doen de Commissie jaarlijks, vóór het einde van het jaar dat volgt op het referentiejaar, de tabellen A, B en C5/C6 van bijlage IV toekomen en uiterlijk vijf maanden na het einde van de referentieperiode, de tabellen C1 tot en met C4 van bijlage IV.”;
9. artikel 5, lid 3, wordt vervangen door:
- „3. De Commissie stelt de Lid-Staten uiterlijk
- 6 maanden vanaf de datum van de laatste toezending van de tabellen A, B en C5/C6,
 - 3 maanden vanaf de datum van de laatste toezending van de tabellen C1 tot en met C4,
- in kennis van de resultaten van de enquêtes alsmede van alle andere ter zake dienende gegevens waarover zij beschikt.”;
10. artikel 6, lid 2, wordt vervangen door:
- „2. Bij het vaststellen van hun waarnemingsmethode nemen de Lid-Staten de nodige maatregelen om voldoende enquêteresultaten te verkrijgen voor wat betreft de vervoerde gewichtshoeveelheden in het binnenlands vervoer, het grensoverschrijdend vervoer en het drielandenverkeer. Zij verschaffen de Commissie jaarlijks gegevens over het percentage uitgebleven antwoorden en, in de vorm van standaardafwijkingen of betrouwbaarheidsintervallen, over de betrouwbaarheid van de resultaten. Voorts verschaffen zij haar gegevens over de methode die zij hebben toegepast voor de berekening van de geleverde prestaties, uitgedrukt in tonkilometers.”;
11. artikel 7 wordt vervangen door:
- „Artikel 7
- De Commissie publiceert de relevante statistische resultaten.”;
12. artikel 8 wordt vervangen door:
- „Artikel 8
- De Commissie dient vóór 1 januari 1992 bij de Raad een verslag in over de opgedane ervaring in het kader van de werkzaamheden ter toepassing van deze richtlijn.
- Daarbij spreekt de Commissie zich er ook over uit of de draagwijdte van de enquêtes bedoeld in artikel 1, de statistische gegevens bedoeld in artikel 3 en de uitsplitsingen bedoeld in de bijlagen II en III, in het licht van de ontwikkeling van het gemeenschappelijk vervoerbeleid, dienstig blijven.”;
13. in artikel 9 wordt de volgende tweede alinea toegevoegd:
- „Dit stelsel is met ingang van het jaar 1990 eveneens van toepassing gedurende de eerste drie jaren van uitvoering van de gewijzigde statistische registratie.”;
14. in bijlage III worden in de lijst van derde landen, na het woord „Finland”, de volgende woorden ingevoegd:
- „Sowjetunie
Polen
Hongarije
Roemenië
Bulgarije”;
15. aan bijlage IV worden de in de bijlage van de onderhavige richtlijn opgenomen tabellen toegevoegd.
- Artikel 2*
1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1990 aan deze richtlijn te voldoen.
- Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
2. Voor Denemarken wordt, voor wat betreft de statistische registratie van het drielandenverkeer, de in lid 1 vermelde datum vervangen door 1 januari 1993.
- Artikel 3*
- Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.
- Gedaan te Brussel, 18 juli 1989.
- Voor de Raad
De Voorzitter
R. DUMAS

BIJLAGE

AAN BIJLAGE IV VAN RICHTLIJN 78/546/EEG TOE TE VOEGEN TABELLEN

WEG

TABEL C1

(driemaandelijks)

Binnenlands en grensoverschrijdend verkeer, naar land en aard van het vervoer

(in ton)

Land	Eigen vervoer	Beroepsvervoer	Totaal
A. Binnenlands			
Grensoverschrijdend ⁽¹⁾ :			
B. Ontvangsten uit:			
01			
02			
...			
...			
C. Verzendingen naar:			
01			
02			
...			
...			
Totalen:			
EUR (B en C)			
Landen met staatshandel (B en C)			
Derde landen (B en C)			
B			
C			
A + B + C			
B + C			
⁽¹⁾ Bijlage III.			

WEG

TABEL C2

(driemaandelijks)

Binnenlands en grensoverschrijdend verkeer, naar land en aard van het vervoer

(in tonkilometer)

Land	Eigen vervoer	Beroepsvervoer	Totaal
A. Binnenlands			
Grensoverschrijdend ⁽¹⁾ :			
B. Ontvangsten uit:			
01			
...			
12			
EUR			
C. Verzendingen naar:			
01			
...			
12			
EUR			
Totaal A + B + C			
Totaal B + C			

⁽¹⁾ Lid-Staten.

WEG

TABEL C3
(driemaandelijks)

Drielandenverkeer, naar land en aard van het vervoer

(in ton)

Land van		Eigen vervoer	Beroepsvervoer	Totaal
lading	lossing			
Drielandenverkeer				
01	02			
	03			
	04			
	05			
	...			
	Totaal 01			
02	01			
	03			
	04			
	05			
	...			
	Totaal 02			
Totaal	...			
	01			
	02			
	03			
	04			
	05			
	...			
	Totaal			

Totalen ⁽¹⁾:

EUR

Landen met staatshandel

Derde landen

Totaal

⁽¹⁾ In de kolommen in te voegen: land van lading/lossing.

WEG

TABEL C4
(driemaandelijks)

Drielandenverkeer, naar land en aard van het vervoer

(in tonkilometer)

Land van		Eigen vervoer	Beroepsvervoer	Totaal
lading	lossing			
Drielandenverkeer (beperkt tot de Lid-Staten)				
01	02			
	03			
	04			
	05			
	...			
	12			
	Totaal 01			
02	01			
	03			
	04			
	05			
	...			
	12			
	Totaal 02			
... Totaal	...			
	01			
	02			
	03			
	04			
	05			
	...			
	12			
	Totaal			

WEG

TABEL C5/C6

(C5: eigen vervoer; C6: beroepsvervoer)

(jaarlijks)

Drielandenverkeer, naar land en goederengroep

(in ton)

Land van		Goederengroep ⁽¹⁾					
lading	lossing	01	02	...		24	Totaal
Drielandenverkeer							
01	02						
	03						
	04						
	05						
	...						
	Totaal 01						
02	01						
	03						
	04						
	05						
	...						
	Totaal 02						
...	...						
Totaal	01						
	02						
	03						
	04						
	05						
	...						
	Totaal						

Totalen ⁽²⁾:

EUR

Landen met staatshandel

Derde landen

Totaal

⁽¹⁾ Bijlage I.⁽²⁾ In de kolommen in te voegen: land van lading/lossing.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 juli 1989

tot wijziging van Richtlijn 83/416/EEG betreffende de toelating van geregelde interregionale luchtdiensten voor het vervoer van reizigers, post en goederen tussen de Lid-Staten

(89/463/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat bij Richtlijn 83/416/EEG ⁽³⁾, gewijzigd bij Richtlijn 86/216/EEG ⁽⁴⁾, een communautaire vergunningsprocedure voor geregelde interregionale luchtdiensten tussen de Lid-Staten wordt ingesteld;

Overwegende dat daarmee een belangrijke stap wordt gezet op de weg naar de voltooiing van de interne markt;

Overwegende dat het bij voornoemde richtlijn ingestelde systeem een experimenteel karakter heeft; dat in artikel 13 van de richtlijn daarom is bepaald dat de Raad de werking van de richtlijn vóór 1 juli 1986 aan de hand van de verslagen van de Commissie opnieuw beziet;

Overwegende dat uit de ervaring is gebleken dat slechts voor enkele diensten een vergunning is afgegeven overeenkomstig de richtlijn; dat het bijgevolg wenselijk zou zijn de luchtvaartmaatschappijen meer mogelijkheden te bieden om hun markten uit te breiden en zodoende tot de ontwikkeling van het luchtverkeersnet binnen de Gemeenschap bij te dragen;

Overwegende dat de gemeenschappelijke regels eerder de ontwikkeling van rechtstreekse dan van niet rechtstreekse diensten tussen de onderscheiden regio's in de Gemeenschap zouden moeten bevorderen;

Overwegende dat een rechtstreekse dienst tussen twee luchthavens niet behoort te worden afgewezen wanneer er een luchtdienst tussen nabijgelegen luchthavens bestaat;

Overwegende dat het potentiële verkeer van sommige regionale luchthavens beperkt is, maar dat vanuit die luchthavens levensvatbare diensten kunnen worden onderhouden wanneer zij worden gecombineerd met diensten naar andere regionale luchthavens in de Gemeenschap, met de daaruit voortvloeiende besparing van energie en kosten;

Overwegende dat er op 2 december 1987 te Londen door het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk in een Gezamenlijke Verklaring van de Ministers van Buitenlandse Zaken van de beide landen regelingen zijn overeengekomen voor nauwere samenwerking met betrekking tot het gebruik van de luchthaven van Gibraltar, en dat die regelingen nog in werking moeten treden;

Overwegende dat Richtlijn 83/416/EEG dienovereenkomstig dient te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 83/416/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1 wordt vervangen door:

„Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op vergunningsprocedures voor de geregelde interregionale luchtdiensten, ter wille van de ontwikkeling van het interne luchtvervoer in de Gemeenschap, voor het vervoer:

— van passagiers, of

— van reizigers samen met post en/of vrachtgoed,

op vluchten die zowel beginnen als eindigen op het Europese grondgebied van de Lid-Staten en die worden uitgevoerd tussen twee luchthavens in de Gemeenschap die ontstaan voor internationaal geregeld vervoer van respectievelijk de categorieën 2 en 2, 2 en 3 of 3 en 3. De classificatie van de luchthavens is in bijlage A opgenomen.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 1, lid 4, van Beschikking 87/602/EEG van de Raad van 14 december 1987 betreffende de verdeling van de passagierscapaciteit tussen luchtvaartmaatschappijen in geregelde luchtdiensten tussen Lid-Staten en de toegang van luchtvaartmaatschappijen tot geregelde luchtdiensten tussen Lid-Staten ⁽¹⁾ zijn artikel 2, onder b), alsmede de artikelen 3 en 4 van die beschikking van toepassing op diensten waarvoor vergunning is verleend overeenkomstig het bepaalde in de onderhavige richtlijn en die worden uitgevoerd met luchtvaartuigen met een capaciteit van meer dan 70 stoelen.

⁽¹⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1987, blz. 19.”;

2. artikel 3, lid 2, tweede alinea, wordt geschrapt;

3. artikel 6, lid 1, onder c), wordt geschrapt;

⁽¹⁾ PB nr. C 13 van 18. 1. 1988, blz. 183.

⁽²⁾ PB nr. C 105 van 21. 4. 1987, blz. 4.

⁽³⁾ PB nr. L 237 van 26. 8. 1983, blz. 19.

⁽⁴⁾ PB nr. L 152 van 6. 6. 1986, blz. 47.

4. artikel 13 van de richtlijn wordt vervangen door:

„Artikel 13

De Raad besluit uiterlijk 30 juni 1990 over de herziening van deze richtlijn op de grondslag van een voorstel van de Commissie dat deze hem vóór 1 november 1989 zal voorleggen”.

Artikel 2

1. De toepassing van deze richtlijn op de luchthaven van Gibraltar laat de respectieve rechtsopvattingen van het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk betreffende het geschil inzake de soevereiniteit over het grondgebied waarop de luchthaven is gelegen, onverlet.

2. De toepassing van het bepaalde in deze richtlijn op de luchthaven van Gibraltar wordt opgeschort totdat de regelingen welke vervat zijn in de Gezamenlijke Verklaring van de Ministers van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk Spanje en van het Verenigd Koninkrijk van 2 december 1987 in werking zijn getreden. De Regeringen van het Koninkrijk Spanje en van het Verenigd Koninkrijk zullen de Raad hiervan op die datum kennis geven.

Artikel 3

1. De Lid-Staten nemen, na raadpleging van de Commissie, de nodige maatregelen om hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zodanig te wijzigen dat zij uiterlijk op 1 november 1989 met deze richtlijn in overeenstemming zijn.

2. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij met het oog op de toepassing van deze richtlijn hebben vastgesteld.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 juli 1989.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. DUMAS

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 18 juli 1989

houdende vaststelling van een programma voor onderzoek en opleiding voor de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie op het gebied van telemanipulatie in gevaarlijke en wanordelijke situaties in kerninstallaties (1989—1993) TELEMANT

(89/464/Euratom)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op artikel 7,

Gezien het voorstel van de Commissie, ingediend na raadpleging van het Wetenschappelijk en Technisch Comité ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de Raad bij Besluit 87/516/Euratom, EEG ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Besluit 88/193/EEG, Euratom ⁽⁵⁾, een kaderprogramma van communautaire werkzaamheden op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling (1987 tot en met 1991) heeft vastgesteld, waarin het belang wordt erkend van een bijdrage tot een verhoging van het peil van de wetenschappelijke en technische kennis op het gebied van nucleaire veiligheid;

Overwegende dat radioactiviteit inherent is aan nucleaire installaties, zodat telemanipulatie essentieel is voor de uitvoering van werkzaamheden in deze installaties op industriële schaal;

Overwegende dat de veiligheid van nucleaire installaties en de bescherming van hun omgeving afhankelijk zijn van bedienend personeel dat indien nodig in deze installaties inspecties en onderhouds- en herstelwerkzaamheden kan uitvoeren;

Overwegende dat blootstelling van de mens aan straling zo laag moet worden gehouden als redelijkerwijs uitvoerbaar is;

Overwegende dat een maatregel voor onderzoek op het gebied van telemanipulatie in gevaarlijke en wanordelijke situaties in kerninstallaties een mogelijkheid biedt om deze doelstellingen op een efficiëntere wijze te verwezenlijken,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Hierbij wordt een specifiek programma voor onderzoek en opleiding (TELEMANT) voor de Europese Gemeenschap

voor Atoomenergie op het gebied van telemanipulatie in gevaarlijke en wanordelijke situaties in kerninstallaties als omschreven in de bijlage, vastgesteld voor de periode van 18 juli 1989 tot en met 31 december 1993.

Artikel 2

Het bedrag dat noodzakelijk wordt geacht voor de uitvoering van het programma beloopt 19,0 miljoen ecu, met inbegrip van de uitgaven voor een personeelsbestand van vier personen.

Een indicatief schema van de verdeling van deze middelen staat in de bijlage.

Artikel 3

De nadere bepalingen voor de uitvoering van het programma en de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap staan in de bijlage.

Artikel 4

De Commissie wordt bij de uitvoering van het programma bijgestaan door het Raadgevend Comité inzake beheer en coördinatie CBC-5 voor kernsplijtingsenergie: reactoren en veiligheid, splijtstofcontrole, opgericht bij Besluit 84/338/Euratom, EGKS, EEG van de Raad van 29 juni 1984 inzake structuren en procedures voor beheer en coördinatie van de communautaire onderzoek-, ontwikkelings- en demonstratiewerkzaamheden ⁽⁶⁾.

In de door de Commissie gesloten contracten worden de rechten en verplichtingen van elke partij vastgesteld, met name de regelingen voor verspreiding, bescherming en exploitatie van de onderzoekresultaten.

Artikel 5

In de loop van het derde jaar van het programma zal de Commissie het programma opnieuw bezien en bij het Europese Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een rapport over de resultaten daarvan indienen,

⁽¹⁾ PB nr. C 311 van 6. 12. 1988, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. C 96 van 17. 4. 1989, blz. 215.

⁽³⁾ PB nr. C 102 van 24. 4. 1989, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB nr. L 302 van 24. 10. 1987, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 89 van 6. 4. 1988, blz. 35.

⁽⁶⁾ PB nr. L 177 van 4. 7. 1984, blz. 25.

indien nodig vergezeld van voorstellen tot wijziging of verlenging van het programma.

Aan het einde van het programma zal de Commissie een evaluatie van de behaalde resultaten verrichten en hierover een rapport indienen bij het Europese Parlement en de Raad.

Bovengenoemde rapporten worden opgesteld in het licht van de doelstellingen beschreven in de bijlage van deze beschikking en overeenkomstig artikel 2, lid 2, van Besluit 87/516/Euratom, EEG.

Artikel 6

De beschikking is gericht tot de Lid-Statens.

Gedaan te Brussel, 18 juli 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
R. DUMAS

BIJLAGE

DOELSTELLINGEN VAN HET PROGRAMMA, INHOUD, UITVOERING, INDICATIEVE VERDELING VAN DE MIDDELEN EN BEOORDELINGSCRITEIA

1. DOELSTELLINGEN

TELEMAN heeft ten doel geavanceerde telemanipulators die aan de elementaire eisen van de nucleaire industrie voldoen, te vervaardigen ten einde de wetenschappelijke en technologische basis voor het ontwerpen van telemanipulators in kerninstallaties te versterken. Telemanipulators leveren een bijdrage tot de veiligheid en rentabiliteit van mens en installatie in alle sectoren van de nucleaire industrie, van mijnbouw via reactorexploitatie tot opwerking en ontmanteling. Dit programma heeft betrekking op de bijdrage die telemanipulators tot de nucleaire veiligheid kunnen leveren op het gebied van de ongevallenbeheersing wanneer de situatie op onvoorspelbare wijze veranderd kan zijn en op het gebied van de ontmanteling, inclusief preventie, inspectie en onderhoud.

De telemanipulators waarom het hier gaat, zijn mechanische armen waaraan een groot aantal gereedschappen en sensors kan worden bevestigd, aan verplaatsbare onderstellen bevestigde manipulators en gedeeltelijk autonome voertuigen die voor gespecialiseerde taken zijn uitgerust.

In het bijzonder zal TELEMAN ertoe bijdragen dat de nucleaire industrie kan voldoen aan de eis dat werknemers worden blootgesteld aan een zo laag mogelijke hoeveelheid straling als uitvoerbaar is, waarbij de grenswaarden daarvoor altijd worden gerespecteerd, zonder dat inspectie-, onderhouds- en herstelwerkzaamheden daardoor in het gedrang komen.

2. TECHNISCHE INHOUD VAN HET PROGRAMMA

*Indicatieve
verdeling
van de middelen
(miljoen ecu)*

Gebied 1: Ontwikkeling van componenten en deelsystemen voor telemanipulators

8,8

In het kader van de bovengenoemde doelstellingen inzake nucleaire veiligheid zal onderzoek en ontwikkeling worden uitgevoerd op het gebied van gebruik, wijziging en indien nodig ontwikkeling van sensors, systemen voor waarneming en besluitvorming, informatieoverdracht en technologie voor de mobiliteit en behendigheid van telemanipulators in nucleaire omgevingen.

Gebied 2: Milieubestendigheid

2,5

Gedurende de hele looptijd van het programma zal onderzoek worden gedaan naar de aanpassing van sensors en elektronische apparatuur aan een nucleaire omgeving, de ontwikkeling van meetapparatuur voor machines en ontwerp-strategieën waardoor terughalen of repareren van vastgelopen machines mogelijk is.

Gebied 3: Projecten voor werkende modellen

6,4

Bij ontwikkeling wordt de nadruk gelegd op telemanipulators die beantwoorden aan de behoeften van de nucleaire industrie aan meer veiligheid. Deze behoeften zullen worden bepaald in overleg met de eindgebruikers, waarvan verwacht wordt dat zij op hun beurt in hun installaties nieuwe telemanipulators zullen testen (zie gebied 4). De behoeften van de industrie zullen worden bepaald voordat begonnen wordt aan het onderzoek op de gebieden 1 en 2.

Produkten van onderzoek naar componenten en deelsystemen worden gedemonstreerd door deze in te bouwen in reeds bestaande of nieuwe werkende modellen die karakteristiek zijn voor de eisen van de nucleaire industrie, zoals intelligente manipulators en van controlesystemen voorziene kranen die in hoge stralingsvelden kunnen worden gebruikt, en een mobiel platform voor de verzameling van informatie onder normale en abnormale omstandigheden.

Gebied 4: Produktbeoordeling en studies

1,3

Eindgebruikers van de TELEMAN-technologie zullen ertoe worden aangezet de praktische bruikbaarheid en de betrouwbaarheid van de producten van het programma in realistische omgevingen te testen en te beoordelen als richtsnoer voor de latere commerciële toepassing van succesvolle producten door de industrie. Er zullen studies worden uitgevoerd op het gebied van de toepassing van nieuwe technologie, nieuwe gebruiksmogelijkheden voor computergesteunde telemanipulators, de ontwikkeling van richtsnoeren en normen en de ontwikkeling van het programma.

TOTAAL

19,0

3. UITVOERING

Het programma bestaat uit werkzaamheden die worden uitgevoerd in de vorm van onderzoekcontracten voor gezamenlijke rekening met bevoegde overheidsorganisaties of particuliere bedrijven die in de Lid-Staten zijn gevestigd. Het midden- en kleinbedrijf zal worden aangemoedigd om aan het programma deel te nemen.

De Commissie zal in alle talen van de Gemeenschap informatiepakketten verspreiden die de uitnodigingen tot inschrijving zullen vergezellen, ten einde voor de ondernemingen, universiteiten en onderzoekcentra in de verschillende Lid-Staten gelijke kansen te garanderen.

Naast onderzoekcontracten voor gezamenlijke rekening kan het programma ook worden uitgevoerd in de vorm van studiecontracten, coördinatieprojecten en het verlenen van subsidies voor opleiding en mobiliteit. Zulke contracten en subsidies worden, in voorkomend geval, verleend na een selectieprocedure op basis van in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakte uitnodigingen tot inschrijving.

Deelnemers aan contracten voor gezamenlijke rekening kunnen zijn: in de Gemeenschap gevestigde industriële organisaties, onderzoekinstellingen en universiteiten. Elke contractant dient een specifieke bijdrage aan de projecten te leveren. Van de contractant wordt verwacht dat hij een aanzienlijk deel van de kosten zelf draagt; de Gemeenschap kan als regel 50 % daarvan voor haar rekening nemen. In andere gevallen, wanneer universiteiten en soortgelijke organisaties projecten uitvoeren, kan de Gemeenschap tot 100 % van de daaraan verbonden extra kosten voor haar rekening nemen.

Onderzoekprojecten voor gezamenlijke rekening dienen in voorkomend geval te worden uitgevoerd door deelnemers uit meer dan een Lid-Staat.

De kennis die verworven wordt bij de uitvoering van de werkzaamheden voor gezamenlijke rekening zal gelijkelijk toegankelijk zijn voor alle Lid-Staten. Licenties en/of andere rechten die in het kader van het programma zijn ontwikkeld, zullen onderworpen zijn aan de normale contractuele voorwaarden van de Gemeenschap.

4. BEOORDELINGSCRITERIA

De Commissie verlangt dat de doelstellingen en mijlpalen van elk onderzoekprogramma indien mogelijk in kwantitatieve vorm worden beschreven om beoordeling te vergemakkelijken.

De doelstellingen op lange termijn (2000) zijn dat exploitanten van nucleaire installaties computergesteunde telemanipulators van de hoogste kwaliteit kunnen kopen van in de Gemeenschap gevestigde fabrikanten en dat de blootstelling van werknemers aan straling aanzienlijk wordt verlaagd.

De belangrijkste technische doelstellingen van TELEMAT hebben betrekking op een versterking van de wetenschappelijke en technologische basis voor het ontwerpen van telemanipulators in een nucleaire omgeving, oplossing van problemen op het gebied van manipulatie, materiaaltransport en mobiele controle binnen de nucleaire omgeving, en op demonstratie van de uitvoerbaarheid van de voorgestelde oplossingen.

De verschillende aspecten van het programma zullen aanvankelijk in 1992/1993 en meer diepgaand rond 1996 worden beoordeeld aan de hand van de volgende technische criteria:

- de mate waarin projecten werden geselecteerd aan de hand van geloofwaardige technische criteria;
- de binnen TELEMAT-projecten tot stand gebrachte ontwikkeling, die bij voorbeeld tot uiting komt in een al dan niet door TELEMAT-projecten bereikte significante (100%) verbetering in prestaties en prijs/prestatie-verhouding. Karakteristieke parameters voor de prestaties zijn bij voorbeeld resolutie van sensors, vermogen/gewicht-verhouding, responstijd van het systeem enz.;
- de mate waarin verschillende technologieën zijn geïntegreerd;
- de prestaties en goedkeuring van werkende modellen bij tests die met deelname van mogelijke eindgebruikers worden uitgevoerd;
- de wetenschappelijke waarde van de projecten, zoals die kan worden beoordeeld aan de hand van het aantal octrooien en de betekenis daarvan, publikaties in tijdschriften met referenten en uitnodigingen voor bijdragen aan congressen. De resultaten moeten worden vergeleken met die van andere soortgelijke programma's die elders worden uitgevoerd.

De industriële doelstellingen van TELEMAT hebben betrekking op een hogere rentabiliteit van investeringen in onderzoek, bewustmaking van de mogelijkheden van computergesteunde telemanipulators en opbouw van een groep van bedrijven en technici met ervaring die werkende modellen kunnen gebruiken en kunnen zorgen voor toepassing van de nieuwe technologie.

De verschillende aspecten van het programma zullen worden beoordeeld aan de hand van de volgende industriële criteria:

- de door de uitnodigingen tot het indienen van voorstellen gewekte belangstelling bij de industrie en de vraag of deze voldoende is om samenstelling van een programma met de nodige samenhang mogelijk te maken. Het criterium hierbij is dat de verhouding tussen de door industriële contractanten beschikbaar gestelde middelen en de financiering door de Gemeenschap hoger is dan 1,5;
 - de mate waarin projecten werden geselecteerd aan de hand van geloofwaardige industriële criteria;
 - bij ten minste de helft van de ontvangen voorstellen moet een belangrijke rol zijn weggelegd voor een universiteit of onderzoeklaboratorium in een andere Lid-Staat dan die van een industriële partner;
 - de mate waarin samenwerkingsverbanden die vóór de uitvoering van TELEMAN-projecten zijn ontstaan, zijn voortgezet en hebben geleid tot gezamenlijke ontwikkeling van industriële produkten, nieuwe multinationale bedrijven of nieuwe onderzoekprojecten;
 - de mate waarin uit TELEMAN ontstane technologie en octrooien door andere bedrijven en in andere industrietakken worden toegepast.
-

ACHTTIENDE RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 juli 1989

betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting —
intrekking van een aantal afwijkingen bedoeld in artikel 28, lid 3, van de Zesde Richtlijn
77/388/EEG

(89/465/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal
Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat artikel 28, lid 3, van Richtlijn 77/
388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de
harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake
omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting
over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag ⁽⁴⁾, laat-
stelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en
Portugal, de Lid-Staten de mogelijkheid biedt gedurende een
overgangperiode bepaalde afwijkingen van de normale
regeling van het gemeenschappelijk BTW-stelsel toe te
passen; dat deze overgangperiode aanvankelijk op vijf jaar
werd vastgesteld; dat de Raad zich ertoe heeft verbonden om
vóór het verstrijken van die periode op voorstel van de
Commissie, over de eventuele intrekking van die afwijkingen
of van een gedeelte daarvan te beslissen;

Overwegende dat veel van deze afwijkingen, in het kader van
het stelsel van de eigen middelen van de Gemeenschappen, bij
de berekening van de compensaties waarin Verordening
(EEG, Euratom) nr. 1553/89 van de Raad van 29 mei 1989
betreffende de definitieve uniforme regeling voor de inning
van de eigen middelen uit de belasting over de toegevoegde
waarde ⁽⁵⁾ voorziet, aanleiding geven tot moeilijkheden; dat
intrekking ervan met het oog op een betere werking van dit
stelsel gewenst is;

Overwegende dat intrekking van deze afwijkingen eveneens
zal bijdragen tot meer neutraliteit van het stelsel van belasting
over de toegevoegde waarde op het vlak van de Gemeen-
schap;

Overwegende dat een aantal dezer afwijkingen onderschei-
denlijk per 1 januari 1990, 1 januari 1991, 1 januari 1992 en
1 januari 1993 moeten worden ingetrokken;

Overwegende dat de Portugese Republiek, overeenkomstig
de Toetredingsakte, de intrekking van de vrijstelling voor de
in bijlage F, punten 3 en 9 van Richtlijn 77/388/EEG
bedoelde handelingen mag uitstellen tot uiterlijk 1 januari
1994;

Overwegende dat de Raad, vóór 1 januari 1991, op basis van
een verslag van de Commissie de situatie met betrekking tot
de andere afwijkingen van artikel 28, lid 3, van Richtlijn
77/388/EEG, alsmede de afwijking van artikel 1, punt 1,
tweede alinea, van deze richtlijn, opnieuw moet bezien en dat
hij, op voorstel van de Commissie, over de intrekking van die
afwijkingen beslist, rekening houdende met de concurrentie-
vervalsingen die uit de toepassing ervan voortvloeien of die
zich zouden kunnen voordoen in het vooruitzicht van de
voltooiing van de interne markt,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 77/388/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. met ingang van 1 januari 1990 worden in bijlage E de in
de punten 1, 3 tot en met 6, 8, 9, 10, 12, 13 en 14
bedoelde handelingen geschrapt.

De Lid-Staten die op 1 januari 1989 de belasting over de
toegevoegde waarde toepasten op de in bijlage E, punten
4 en 5 genoemde handelingen, zijn gemachtigd om de
voorwaarden van artikel 13, punt A, lid 2, onder a),
laatste streepje, ook toe te passen op de in artikel 13,
punt A, lid 1, onder m) en n), bedoelde leveringen door
publiekrechtelijke lichamen.

2. In bijlage F:
 - a) worden met ingang van 1 januari 1990 de in de
punten 3, 14 en 18 tot en met 22 bedoelde hande-
lingen geschrapt;
 - b) worden met ingang van 1 januari 1991 de in de
punten 4, 13, 15 en 24 bedoelde handelingen
geschrapt;
 - c) wordt met ingang van 1 januari 1992 de in punt 9
bedoelde handeling geschrapt;
 - d) wordt met ingang van 1 januari 1993 de in punt 11
bedoelde handeling geschrapt.

⁽¹⁾ PB nr. C 347 van 29. 12. 1984, blz. 3, en PB nr. C 183 van
11. 7. 1987, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. C 125 van 11. 5. 1987, blz. 27.

⁽³⁾ PB nr. C 218 van 29. 8. 1985, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 155 van 7. 6. 1989, blz. 9.

Artikel 2

De Portugese Republiek kan de in artikel 1, punt 2, onder a), en punt 2, onder c), genoemde data voor de intrekking van respectievelijk bijlage F, punt 3, en bijlage F, punt 9, tot uiterlijk 1 januari 1994 uitstellen.

Artikel 3

Vóór 1 januari 1991 beziet de Raad, aan de hand van een verslag van de Commissie, opnieuw de toestand met betrekking tot de overblijvende afwijkingen, zoals bedoeld in artikel 28, lid 3, van Richtlijn 77/388/EEG alsmede de afwijking bedoeld in artikel 1, punt 1, tweede alinea, van deze richtlijn en beslist hij, op voorstel van de Commissie, over de intrekking van deze afwijkingen, rekening houdend met de concurrentievervalsingen die hun toepassing met zich heeft gebracht of die zouden kunnen optreden in het vooruitzicht van de voltooiing van de interne markt.

Artikel 4

De Lid-Staten kunnen ten aanzien van de in de artikelen 1, 2 en 3 bedoelde handelingen maatregelen met betrekking tot het recht op aftrek van de belasting over de toegevoegde

waarde treffen ten einde geheel of gedeeltelijk te voorkomen dat de betrokken belastingplichtigen ten onrechte voordelen genieten of nadelen ondervinden.

Artikel 5

1. De Lid-Staten treffen de maatregelen die nodig zijn om uiterlijk op de in de artikelen 1 en 2 genoemde data aan deze richtlijn te voldoen.

2. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de voornaamste bepalingen van nationaal recht die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 juli 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
R. DUMAS

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 18 juli 1989

waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd een maatregel toe te passen die afwijkt van artikel 11, punt A, lid 1, onder b), van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting

(89/466/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, inzonderheid op artikel 27,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat volgens artikel 27, lid 1, van de zesde richtlijn de Raad op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen elke Lid-Staat kan machtigen, bijzondere, van die richtlijn afwijkende maatregelen te treffen ten einde de belastingheffing te vereenvoudigen of bepaalde vormen van belastingfraude of -ontwijking te voorkomen;

Overwegende dat het Verenigd Koninkrijk bij een bij de Commissie op 9 januari 1989 ingeschreven brief heeft verzocht om machtiging om een bijzondere, van artikel 11 van genoemde richtlijn afwijkende maatregel te treffen;

Overwegende dat de andere Lid-Staten op 9 februari 1989 van het verzoek van het Verenigd Koninkrijk in kennis zijn gesteld;

Overwegende dat de Commissie, aangezien het verzoek van de Britse Regering op essentiële bezwaren harerzijds stuitte, bij brief van 10 april 1989 heeft verzocht om behandeling van de zaak door de Raad overeenkomstig artikel 27, lid 4, van de zesde richtlijn;

Overwegende dat het Verenigd Koninkrijk de Raad, bij nota van 10 mei 1989, ervan in kennis heeft gesteld dat het de op 9 januari 1989 aan de Commissie medegedeelde afwijkende maatregel wijzigde en de draagwijdte ervan beperkte;

Overwegende dat het Verenigd Koninkrijk thans alle bouwgrond vrijstelt op de grondslag van het bepaalde in artikel 28,

lid 3, onder b), in verbinding met punt 16 van bijlage F van de zesde richtlijn;

Overwegende dat het Verenigd Koninkrijk in de geest van het arrest van het Hof van Justitie in zaak 416/85 belasting wil gaan heffen op de leveringen van gebouwen en het erbij behorende terrein wanneer deze voor commerciële of industriële doeleinden worden gebruikt, terwijl tegelijkertijd het nultarief voor de leveringen van woningen en de vrijstelling voor de leveringen van bouwgrond zal worden gehandhaafd;

Overwegende dat het Verenigd Koninkrijk, ten einde de belastingheffing te vereenvoudigen en bepaalde vormen van belastingontwijking te voorkomen, de belasting op handelingen betreffende gebouwen voor commercieel of industrieel gebruik en betreffende het erbij behorende terrein welke vóór de eerste ingebruikneming ervan worden verricht, wenst toe te passen op de grondslag van de normale waarde die wordt vastgesteld op het tijdstip waarop zij in het economisch circuit worden gebracht; dat, in geval van levering of verhuur met keuze voor belastingheffing krachtens artikel 13, punt C, onder a), van de zesde richtlijn, dit doel wordt bereikt doordat de prijs van de levering of de verhuur noodzakelijkerwijs de waarde van de grond op het tijdstip van de levering of de verhuur omvat;

Overwegende dat, om het desbetreffende doel te bereiken in geval van ingebruikneming van het gebouw door een belastingplichtige die het heeft gebouwd en geen recht op volledige aftrek van de belasting heeft, of in geval van vrijgestelde verhuur door deze zelfde belastingplichtige overeenkomstig artikel 13, punt B, onder b), van de zesde richtlijn, het Verenigd Koninkrijk gebruik wil maken van de door artikel 5, lid 7, onder a) en b), van genoemde richtlijn geboden mogelijkheid om de bestemming voor bedrijfsdoeleinden van het in gebruik genomen of verhuurde goed te belasten op de grondslag van de normale waarde;

Overwegende dat, wanneer in dit geval wordt uitgegaan van de normale waarde om de maatstaf van heffing te bepalen, het aldus gewijzigde verzoek afwijkt van artikel 11, punt A, lid 1, onder b), van de zesde richtlijn, waarin wordt bepaald dat de maatstaf van heffing voor de in artikel 5, leden 6 en 7, bedoelde handelingen wordt gevormd door de aankoop prijs van de goederen of van soortgelijke goederen of, indien er geen aankoop prijs is, de kostprijs, berekend op het tijdstip waarop deze handelingen worden uitgevoerd;

Overwegende dat er reden bestaat om het verzoek van het Verenigd Koninkrijk in te willigen tot de afschaffing van punt 16 van bijlage F van de zesde richtlijn, op grond waarvan de Lid-Staten de leveringen van nieuwe gebouwen en bouwterreinen voorlopig mogen vrijstellen;

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

Overwegende dat bovengenoemde afwijkende maatregel geen negatieve invloed heeft op de eigen middelen van de Europese Gemeenschappen uit de belasting over de toegevoegde waarde,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 11, punt A, lid 1, onder b), van de zesde richtlijn wordt het Verenigd Koninkrijk gemachtigd de normale waarde als maatstaf van heffing te nemen voor de levering, in de zin van artikel 5, lid 7, onder a) en b), van die richtlijn, van een gebouw of een gedeelte van een gebouw en het erbij behorend terrein vóór eerste ingebruikneming.

Artikel 2

Deze machtiging wordt verleend tot de afschaffing van punt 16 van bijlage F van de zesde richtlijn.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot het Verenigd Koninkrijk.

Gedaan te Brussel, 18 juli 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
R. DUMAS

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 12 juli 1989

inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag
(IV/30.566—UIP)

(Slechts de teksten in de Engelse en de Nederlandse taal zijn authentiek)

(89/467/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, en met name op de artikelen 4, 6 en 8,

Gezien het verzoek om een negatieve verklaring en de aanmelding ter verkrijging van een ontheffing van het kartelverbod dat overeenkomstig de artikelen 2 en 4 van Verordening nr. 17 op 11 februari 1982 door United International Pictures BV namens Paramount Pictures Corporation, MCA Inc. en Metro-Goldwyn-Mayer Film Co. is ingediend met betrekking tot joint-venture- en aanverwante overeenkomsten, die in hoofdzaak de produktie en de distributie van hoofdfilms betreffen,

Gezien de samenvatting van het verzoek en de aanmelding welke overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 zijn bekendgemaakt, ⁽²⁾

Na raadpleging van het Raadgevend Comité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities,

Overwegende hetgeen volgt:

I. DE FEITEN

- (1) Op 11 februari 1982 meldde United International Pictures BV i.o., hierna UIP te noemen, bij de Commissie, overeenkomstig de artikelen 2 en 4 van Verordening nr. 17, mede namens Paramount Pictures Corporation (Paramount), MCA Inc. (MCA) en Metro-Goldwyn-Mayer (MGM), een aantal overeenkomsten aan tussen bovengenoemde ondernemingen, United Artists Corporation (UA) en Cinema International Corporation NV (CIC), ten einde een negatieve

verklaring subsidiair een ontheffing overeenkomstig artikel 85, lid 3, van het Verdrag te verkrijgen.

- (2) Na een eerste onderzoek kwam de Commissie tot de bevinding dat de overeenkomsten een aantal bedingen bevatten welke niet voor een ontheffing op grond van artikel 85, lid 3, in aanmerking kwamen. Daarom leidde zij op 21 mei 1985 een procedure in en zond zij op 20 juni 1985, voorafgaande aan een beschikking overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening nr. 17, de verzoekers een mededeling van punten van bezwaar toe.
- (3) Op 4 november 1985 antwoordde UIP op de mededeling van punten van bezwaar en verzocht de Commissie, in de gelegenheid te worden gesteld haar standpunt overeenkomstig artikel 7 van Verordening nr. 99/63/EEG ⁽³⁾ van de Commissie mondeling toe te lichten. De desbetreffende hoorzitting vond op 29 en 30 januari 1986 plaats.
- (4) Na overleg met de Commissie diende UIP twee nota's in, respectievelijk in december 1987 en in juli 1988, waarin een aantal toezeggingen werden gedaan en een aantal wijzigingen in de aangemelde overeenkomsten werden medegedeeld.

A. De partijen en de relevante markt

- (5) Paramount is een onderneming die haar hoofdzetel heeft in de staat New York; MCA is gevestigd in Californië en is de moederonderneming van Universal City Studios Inc. (Universal), MGM is eveneens in Californië gevestigd en is sinds juli 1981 de enige eigenaar van UA, een te New York gevestigde onderneming; CIC is een Nederlandse onderneming die in 1970 is gesticht, waarvan MCA en Paramount elk 50 % van de aandelen bezitten. Op 1 november 1981 kwamen Paramount, MCA en MGM — hierna „moederondernemingen” te noemen — overeen UIP op te richten als een vennootschap naar Nederlands recht.
- (6) De moederondernemingen zijn alle rechtstreeks of zijdelings via dochterondernemingen betrokken in de

⁽¹⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

⁽²⁾ PB nr. C 286 van 10. 11. 1988, blz. 4.

⁽³⁾ PB nr. 127 van 20. 8. 1963, blz. 2268/63.

financiering, produktie en distributie van speelfilms en andere amusementsprogramma's voor vertoning in bioscopen, via televisie of andere media.

- (7) Het doel van UIP is de distributie en licentieverlening op exclusieve basis — in hoofdzaak voor vertoning in bioscopen — van door Paramount, MCA of MGM/UA of een van hun moederondernemingen, dochterondernemingen, verbonden ondernemingen of concessiehouders, franchisehouders of onderlicentiehouders geproduceerde of in omloop gebrachte speelfilms, korte films of vooraankondigingen (zogeneten „trailers”) daarvan.
- (8) De rechten van distributie en licentieverlening van UIP zijn in geografische zin beschreven voor de gehele wereld met uitzondering van de Verenigde Staten en de daarbij behorende gebieden, alsmede Porto Rico en Canada. In de Gemeenschap heeft UIP in alle Lid-Staten dochterondernemingen die als lokale distributeurs optreden, behalve in Portugal waar UIP thans voor de distributie een licentiehouder heeft ingeschakeld.
- (9) Aanvankelijk distribueerden Paramount, MCA, MGM en UA hun eigen films in de Gemeenschap via hun eigen, afzonderlijke organisaties, zoals zij dit in de Verenigde Staten nog steeds doen. Paramount en MCA stichtten in 1970 CIC als een gemeenschappelijke dochteronderneming, met het doel om hun afzonderlijke distributieorganisaties buiten de Verenigde Staten en Canada in één organisatie onder te brengen. Voor hen had CIC hetzelfde doel als UIP. In 1973 besloot MGM tot opheffing van haar afzonderlijke distributieorganisatie. Op 27 oktober 1973 ging zij een — mede door Paramount en MCA gegarandeerde — overeenkomst aan met CIC, waarbij CIC werd aangewezen als exclusieve vertegenwoordiger voor de vertoning in bioscopen en via de televisie, van alle films in het genoemde gebied. Van 1973 tot 1981 verrichtte CIC voor Paramount, MCA en MGM dus dezelfde werkzaamheden als UIP thans voor Paramount, MCA en MGM/UA verricht.

Tot de oprichting van UIP in november 1981 bleef UA haar eigen produkties via een eigen afzonderlijke organisatie binnen de Gemeenschap distribueren.

- (10) De structuur van de overeenkomsten voor de financiering en de materiële produktie van hoofdfilms vertoont van film tot film aanzienlijke verschillen. Films worden gewoonlijk geproduceerd (hiermede wordt bedoeld de creatieve werkzaamheden verbonden aan het regelen van de artistieke inbreng en het toezicht houden bij de vervaardiging van de film zelf) door onafhankelijke personen of ondernemingen. Deze onafhankelijke personen of ondernemingen worden geheel of gedeeltelijk gefinancierd door „produktie”-ondernemingen als Paramount, MCA of MGM/UA. Indien de film gereed en opgeleverd is, gaan alle rechten over op de „producer” in engere zin, namelijk Paramount, MCA of MGM/UA, die daarna de film in roulatie brengt via distributiebedrijven, die de film in een bepaald gebied onder licentie van de producent distribueren.
- (11) De distributiefunctie wordt over het algemeen ofwel in twee fasen uitgevoerd, indien de producent de distri-

butierechten voor een bepaald land of gebied aan een plaatselijk distributiebedrijf in licentie geeft, dan wel in drie fasen, indien een internationaal distributiebedrijf de rechten voor verschillende landen of zelfs voor de gehele wereld verwerft en deze rechten voor de afzonderlijke landen aan een plaatselijk distributiebedrijf in onderlicentie afstaat. Plaatselijke distributeurs verlenen onderlicentie ter zake van de vertoningsrechten aan „vertoners”, dat wil zeggen de bioscoopexploitanten. De taak van de plaatselijke distributeur is huurovereenkomsten met de bioscoopexploitanten aan te gaan, de huurgelden te incasseren en af te dragen, ervoor te zorgen dat er voldoende filmkopieën beschikbaar zijn en deze op huurbasis bij de plaatselijke bioscopen af te leveren. Het bedrag van de door de vertoner aan de distributeur te betalen licentiegelden is meestal een vast percentage van de recettes, waarbij een ontsnapingsbeding ervoor zorgt dat wanneer de recettes een overeengekomen plafond te boven gaan, het percentage omhoog kan gaan.

- (12) Er zijn vele manieren om het marktaandeel voor het vertonen van films in bioscopen vast te stellen: aan de hand van het aantal films, het aantal verkochte toegangsbiljetten, de recettes of de ontvangsten uit huur (het deel van de recettes dat door de bioscopen als vertoningsrecht aan de distributeurs wordt betaald). Van deze criteria is waarschijnlijk het recettedebd (het door het publiek betaalde bedrag om een film te zien) als criterium het meest zinvolle, hoewel volledige cijfergegevens niet beschikbaar zijn.
- (13) Met een voorbehoud ten aanzien van de onvolledige statistische gegevens, blijkt uit de door de betrokkenen aan de nationale brancheorganisaties verstrekte gegevens dat het recette-aandeel in de Gemeenschap van de moederondernemingen ongeveer 22 % bedraagt, zij het dat dit aandeel over het algemeen over de laatste paar jaar genomen in sommige Lid-Staten hoger ligt (Verenigd Koninkrijk: $\pm 35\%$) en in andere lager (Griekenland: $\pm 13\%$, Frankrijk: $\pm 16\%$).

Echter dient te worden onderstreept dat de marktaandelen ook van jaar tot jaar sterk uiteenlopen, afhange van het succes van de beschikbare films. Om bij wijze van voorbeeld de eerste vier jaar waarin de „joint venture” functioneerde, te nemen, biedt UIP's marktaandeel in de toenmalige Lid-Staten het volgende beeld.

(in %)

Land	1981	1982	1983	1984
België/Luxemburg	25	17	31	18
Denemarken	23	23	33	22
Frankrijk	16	13	17	14
Duitsland	21	16	30	19
Italië	15	21	25	31
Verenigd Koninkrijk	34	35	56	36
Ierland	22	23	37	21
Nederland	26	14	26	21

Recentere gegevens bevestigen dit:

(in %)

Land	1985	1986	1987	1988
België/Luxemburg	20	23	21	23
Denemarken	21	31	23	24
Frankrijk	11	13	12	11
Duitsland	20	22	21	25
Italië	14	20	16	20
Verenigd Koninkrijk	21	29	26	33
Ierland	15	15	12	19
Nederland	29	38	31	30

B. De oorspronkelijk aangemelde overeenkomsten

1. Opsomming

(14) De overeenkomsten omvatten:

- een overeenkomst van 5 oktober 1985, genaamd de „Joint Venture Agreement” (Overeenkomst inzake een gemeenschappelijke dochteronderneming) (JVA) en een wijziging hierop van 1 november 1981, waarin de moederondernemingen overeenkomen UIP op te richten en te exploiteren;
- vier „Franchise Agreements” (franchiseovereenkomsten) (FA) van 1 november 1981 tussen dochterondernemingen van de moederondernemingen en UIP, waarin de verschillende, uit de JVA voortvloeiende betrekkingen worden geregeld:
 - Overeenkomst tussen Paramount Pictures Corp. International BV en UIP,
 - Overeenkomst tussen MCA International BV en UIP,
 - Overeenkomst tussen MGM International BV en UIP,
 - Overeenkomst tussen CIC NV en UIP;
- vier „Guaranty's”, alle van 1 november 1981, ondertekend door de moederbedrijven van UIP ter zake van de FA;
- nog twee andere overeenkomsten, respectievelijk van 5 oktober en 1 november 1981, inzake de uitbreiding van de werkzaamheden van UIP met de exclusieve distributierechten van films voor vertoning op betaaltelevisie;
- twee „Agency Agreements”, van 1 november 1981, waarbij CIC en UA worden aangewezen als vertegenwoordigers van UIP voor de distributie van speelfilms voor het tijdvak 1981—1991, dat wil zeggen gedurende de looptijd van de „Franchise Agreements”;
- een overeenkomst van 5 oktober 1981, waarin wordt bepaald dat de JVA in een bepaald rechtsgebied eerst werkzaam wordt, indien voldaan is aan de in dit rechtsgebied geldende administratieve eisen of de aldaar vereiste goedkeuringen zijn verkregen.

2. Doel van de oprichting van UIP

- (15) Volgens de moederondernemingen was het enige doel van de oprichting van UIP om de vaste algemene bedrijfskosten te drukken. UIP is opgezet om een einde te maken aan de „doublure” CIC/UA. Voorts is het doel van de oprichting van UIP om de bruto-ontvangsten uit de gedistribueerde films voor elk van de moederondernemingen zo groot mogelijk te doen zijn (artikel 3, onder d) (FA)).

3. Relevante bepalingen

In de JVA en de FA is onder andere het volgende bepaald:

Organisatie

- (16) Overeenkomstig de aangemelde overeenkomsten wijst elke moederonderneming een gelijk aantal directeuren aan in het UIP-bestuur (het aantal directeuren wordt op gezette tijden door de moederondernemingen in gezamenlijk overleg vastgesteld). Het bestuur kan alleen met eenstemmigheid besluiten nemen (artikel 1, lid 4, onder b) (JVA)). UIP zou door twee „co-presidenten” worden bestuurd: één co-president aan te wijzen door de gezamenlijk handelende directeuren die MCA en Paramount vertegenwoordigen, de andere door de directeuren die MGM/UA vertegenwoordigen. In de mate van het mogelijke dienen de co-presidenten onderling overleg te plegen inzake alle problemen die zich voordoen, alvorens maatregelen dienaangaande te nemen (artikel 1, lid 4, onder c) (JVA)). Sinds de aanmelding heeft UIP de co-presidenten echter vervangen door één „Chief Executive Officer”. De aandeelhouders van UIP treden, met uitzondering van de verkiezing van de directeuren, met unanieme instemming van de moederondernemingen op (artikel 1, lid 4, onder d) (JVA)). De moederondernemingen behouden ten allen tijde gelijke rechten en een gelijk belang in UIP (artikel 1, lid 4, onder a) (JVA)).

Voorts werd een „Partners Committee” ingesteld, dat bevoegd is tot instructie aan en toezicht op het UIP-bestuur en dat met het hoogste gezag in UIP is bekleed. Het quorum van dit „Partners Committee” bestaat uit vertegenwoordigers van de drie moederondernemingen en in de praktijk worden besluiten met eenparigheid van stemmen genomen. De leden van het „Partners Committee” die tevens zitting hebben in het „Partners Operating Committee” zijn volledig verantwoordelijk voor het toezicht op de dagelijkse gang van zaken bij UIP. Een van de gebieden waarop de goedkeuring van het „Partners Committee” is vereist, zijn de individuele voorstellen om plaatselijke producties te verwerven.

Exclusiviteit

- (17) De moederondernemingen verlenen aan UIP exclusieve licentie ter zake van het auteursrecht of anderszins voor de distributie van alle programmvullende films, korte films en „trailers”, die door elk van de moederondernemingen of iedere moederonderneming daarvan, dochterondernemingen, verwante en verbonden ondernemingen worden geproduceerd en/of gedistribueerd (artikel I, lid 1, eerste alinea, (JVA) — artikel 1, onder A, (FA)).

De exclusiviteit wordt voor het tijdvak 1 november 1981 — 31 oktober 1991 verleend en daarna telkens met een jaar verlengd, totdat de overeenkomsten worden beëindigd. De exclusiviteit geldt voor de gehele wereld, met uitzondering van de Verenigde Staten en Canada. De exclusieve licentie wordt verleend voor de distributie van films voor vertoning in en buiten bioscopen en voor vertoning via betaaltelevisie, dat wil zeggen alle vertoningen die niet geschieden via uitgezonden televisie en door middel van videocassettes, of voor bepaalde doelgroepen, zoals militairen of vliegtuigpassagiers. (artikel IV, lid 4, punt 1, onder b) (JVA) — artikel 3 (FA)).

- (18) De moederondernemingen bieden UIP hun rechten aan voor alle, door elk van die ondernemingen vervaardigde en/of gedistribueerde programmatulende films, waarvan zij de internationale distributierechten hebben. Op grond van de aangemelde overeenkomsten is UIP niet verplicht om alle door de moederondernemingen aangeboden films in distributie te brengen. Om commerciële redenen kan UIP de distributie van een film in een of meer Lid-Statens achterwege laten. De moederondernemingen kunnen door UIP niet aanvaarde films via andere distributiebedrijven voor eigen rekening in circulatie brengen (artikel 3, onder d) (FA)).

UIP is echter overeenkomstig een resolutie van het UIP-„Partners Committee” gehouden tot de distributie in elk gebied buiten de Verenigde Staten en Canada van elke, door een van de moederondernemingen aangewezen film. Indien een moederonderneming de distributie van filmrechten niet aan UIP opdraagt en de voorkeur eraan geeft de distributie voor eigen rekening te verzorgen, moet dit bedrijf voorts met UIP in overleg treden over de voorwaarden om de distributie als aparte opdracht te verzorgen.

- (19) Naast de exclusieve distributierechten hebben de moederondernemingen aan UIP het exclusieve recht verleend niet Engelstalige buitenlandse lokale films — dat wil zeggen films die in eerste instantie bestemd zijn voor distributie in het gebied waar zij worden geproduceerd — voor hen te produceren, te financieren en in circulatie te brengen. Dit recht omvat tevens de verwerving („picking up”) met het oog op distributie door UIP van reeds geproduceerde lokale films. Beslissingen over dergelijke verwerving worden genomen door het „Partners Committee”. De moederondernemingen behouden het recht om niet Engelstalige films voor ruimere distributie te produceren maar alvorens zij hiertoe overgaan, moeten zij UIP daarvan in kennis stellen (artikel 5 (FA)).

Distributie

- (20) Voordat UIP een film in roulatie brengt, dient het met de desbetreffende moederonderneming in overleg te treden over de algemene lijnen betreffende de distributie (zoals de reclamecampagne, de datum van uitbrengen en de geraamde distributiekosten). Soortgelijk overleg kan plaatsvinden tijdens het uitbrengen van de films (artikel 3, onder e) (FA)). UIP is gehouden alles in het werk te stellen om de bruto-inkomsten van een film te maximaliseren (artikel 3, onder d) (FA)).

- (21) Op grond van de aangemelde overeenkomsten behouden de moederondernemingen het recht om de wijze te bepalen waarop hun films worden geproduceerd en gefinancierd (behoudens de verplichting van de moederondernemingen om UIP in te lichten alvorens niet Engelstalige films in productie te nemen die voor ruimere distributie zijn bestemd). Tevens behouden zij het recht om geheel naar eigen oordeel te bepalen hoeveel kopieën van de film moeten worden vervaardigd, welke onderneming hiermede wordt belast en welk bedrag aan reclame voor de door UIP in circulatie te brengen films kan worden besteed, op voorwaarde echter dat de moederondernemingen hun goedkeuring hechten aan het aantal kopieën en een reclamebudget die voldoende zijn om UIP in de gelegenheid te stellen een maximale winst uit de distributie te verkrijgen. De kosten voor reclame, nasynchroniseren en kopiëren van films worden gedragen door de betrokken moederonderneming. Alle kopieën en het reclamemateriaal blijven eigendom van de moederondernemingen.

- (22) De algemene kosten van UIP, dat wil zeggen de exploitatie- en bedrijfskosten die aan het instandhouden van de distributieorganisatie zijn verbonden, dienen door elk van de moederondernemingen voor gelijke delen te worden gedragen (artikel IV, lid 4, punt 5, onder a) (JVA)). Deze kosten worden gedekt door middel van een distributievergoeding welke door iedere moederonderneming aan UIP wordt betaald en gebaseerd is op de bruto-ontvangsten (filmverhuur) voortvloeiend uit de distributie van de films van de onderscheiden moederondernemingen, tot het niveau bereikt is waarop deze vergoeding op gelijke hoogte komt met een derde deel van de algemene kosten van UIP dat die moederonderneming voor haar rekening dient te nemen. Boven dat niveau heeft UIP recht op een lagere distributievergoeding over de inkomsten uit filmverhuur die worden verkregen uit de films van die moederonderneming.

- (23) Overeenkomstig artikel 15, onder d) (FA), „... dient UIP aan de genoemde licentieggever (moederonderneming) alle gelden te betalen die op grond van deze overeenkomst verschuldigd zijn of in redelijkheid geacht kunnen worden verschuldigd te zijn”. Voorts stemmen de moederondernemingen ermee in dat de winst van UIP als regel bij wijze van dividend gelijkmatig over de verschillende moederondernemingen zal worden verdeeld, voor zover deze in liquide vorm beschikbaar is en overeenkomstig de voorschriften van de wet (artikel I, lid 1, punt 4 (JVA)).

C. Naar aanleiding van het Commissie-optreden aangebrachte wijzigingen

- (24) Op verzoek van de Commissie stemden UIP en haar moederondernemingen, blijkens hun memorandum van 2 december 1987, ermee in om de aangemelde overeenkomsten op de volgende punten te wijzigen:

1. Exclusiviteit

- (25) Elke moederonderneming die een film buiten de Verenigde Staten en Canada wenst uit te brengen, dient per vertoningsgebied een optierecht („right of first refusal”) aan UIP te verlenen (dat wil zeggen dat de moederonderneming de film eerst aan UIP ter distributie dient aan te bieden) met betrekking tot eerder-

genoemde distributierechten. Voor dit doel zal de Gemeenschap als één gebied worden beschouwd. Indien UIP besluit om een film niet in distributie te brengen, is zij hiertoe niettemin gehouden, indien een bepaalde partner bij wie de distributierechten voor een gebied berusten, dit om uitsluitend deze laatste aangaande redenen verlangt. In beide gevallen, indien UIP een film wenst te distribueren of indien dit van haar wordt verlangd door een partner bij wie de rechten van distributie voor een gebied berusten, dient deze aan UIP voor deze film in het desbetreffende gebied een exclusieve licentie te verlenen. Indien UIP echter aan een partner mededeelt de distributie van een film in de bioscopen van een bepaald gebied niet te willen verzorgen en deze partner dit aanvaardt, verliest UIP daarmee alle rechten en belangen in de bioscoopdistributie van deze film en kan de film op andere wijze aan de bioscopen in dat gebied worden aangeboden.

Het „Partners Committee”, het „Operating Committee” of een ander orgaan van UIP dat uit vertegenwoordigers van de partners is samengesteld, hebben geen zeggenschap in de beslissing van UIP om al dan niet van het „right of first refusal” af te zien. De verantwoordelijkheid hiervoor berust uitsluitend bij de „Chief Executive Officer” van UIP.

- (26) Ten aanzien van kabelbetaaltelevisie kwamen UIP en haar moederondernemingen overeen om de overeenkomsten van 5 oktober en 1 november 1981, welke betrekking hebben op betaaltelevisie, uit de bij de aanmelding van UIP overgelegde lijst van overeenkomsten te lichten. UIP en haar partners behielden zich ten tijde van de schrapping van de overeenkomsten in de oorspronkelijke UIP-aanmelding tegelijkertijd het recht voor die overeenkomsten afzonderlijk aan te melden.

2. *Distributie van films van derden door UIP en door haar partners*

- (27) UIP en partners kwamen overeen dat UIP zich tegenover de Commissie bereid zal verklaren om, op basis van eigen commerciële inzichten, speelfilms van derden in de Gemeenschap te produceren en te financieren, hierop distributierechten te verwerven of te distribueren, en tevens dat elke partner afzonderlijk, op grond van eigen commercieel inzicht, bereid is om lokale produkten die aan UIP worden aangeboden te produceren, te financieren of daarop de distributierechten in de Gemeenschap te verwerven.

3. *Overeenkomsten inzake niet Engelstalige lokale produktes en coprodukties*

- (28) UIP en partners verklaarden zich bereid de FA in die zin te wijzigen, dat de partners het recht behouden om afzonderlijk niet Engelstalige buitenlandse lokale produktes te produceren, te financieren of hierop de distributierechten te verwerven en deze produktie aan UIP ter distributie aan te bieden. Indien UIP op dit aanbod niet ingaat, behoudt elke partner het recht de distributie zelf via andere kanalen te verzorgen.
- (29) Ten aanzien van coproductieovereenkomsten behoudt elke partner het recht, af te zien van de verwerving van de distributierechten in een of meer niet onder de overeenkomst vallende gebieden (gebieden buiten de Verenigde Staten en Canada) van elke film die op grond van een coproductie- of cofinancieringsovereenkomst met derden wordt geproduceerd.

Indien de rechten door gebieden die buiten de overeenkomst vallen, op deze wijze geheel of gedeeltelijk door derden worden verworven, kunnen deze voor derden verworven rechten voor gebieden die buiten de overeenkomst vallen met voorbijgaan van UIP worden uitgeoefend. Dit geldt voor alle categorieën coproductieovereenkomsten, ongeacht de voorwaarden van de overeenkomst van verwerving.

4. *Verdeling van de kosten*

- (30) Op verzoek van de Commissie zegden de partners toe om het beding waarnaar in punt 22 wordt verwezen, in die zin te wijzigen, dat de extra aan UIP uitgekeerde toelage in een bepaald jaar in mindering wordt gebracht op de verplichting van de licentiegevers om een derde van de totale exploitatie- en scheidskosten van UIP in het volgende jaar uit te betalen.

5. *Verbintenissen*

- (31) UIP en haar partners verbonden zich tegenover de Commissie dat geen uit vertegenwoordigers van de partners van UIP bestaand orgaan van UIP ter discussie zal stellen of in overweging zal nemen om bepaalde films van een partner uit te brengen, in distributie te brengen of te verhandelen.
- (32) UIP en haar partners verbonden zich tegenover de Commissie tevens ertoe dat UIP of haar partners dossiers zullen bijhouden waarin vermeld staan: i) de titel van lokale, door UIP in de Gemeenschap geproduceerde, gefinancierde of gedistribueerde produktes van derden, ii) de identiteit van lokale produktes die uit de Gemeenschap afkomstig zijn, waarvoor derden aan UIP formeel schriftelijk offerte hebben gedaan ter zake van de produktie, financiering of distributie door UIP in de Gemeenschap, iii) hoofdfilms van UIP-partners, waarvoor zij de rechten van distributie in de bioscopen in de Gemeenschap hebben en die niet door UIP in de Gemeenschap worden gedistribueerd en iv) coproductie van UIP-partners waarvoor zij de rechten van bioscoopdistributie in de Gemeenschap hebben en die niet door UIP in de Gemeenschap worden gedistribueerd.
- (33) Bij schrijven van 27 juli 1988 verbond UIP zich tegenover de Commissie tot het opstellen van een arbitrageprocedure (zie bijlage), en de standaardformulieren die nodig zijn om de geschillenregeling met vertoners toe te passen.

D. *Opmerkingen van derden*

- (34) Naar aanleiding van de bekendmaking overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening nr. 17 zijn geen opmerkingen van derden bij de Commissie binnengekomen.

II. JURIDISCHE BEOORDELING

A. Artikel 85, lid 1

- (35) Volgens artikel 85, lid 1, van het Verdrag zijn onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en

verboden alle overeenkomsten tussen ondernemingen, alle besluiten van ondernemersverenigingen en alle onderling afgestemde feitelijke gedragingen welke de handel tussen Lid-Staten ongunstig kunnen beïnvloeden en ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst.

- (36) De basisovereenkomst tussen Paramount, MCA en MGM/UA, tot oprichting van een gemeenschappelijke dochteronderneming („joint venture”) (UIP) voor de distributie en licentieverlening van hoofdfilms voornamelijk ter vertoning in bioscopen, alsmede de bijbehorende overeenkomsten, zijn overeenkomsten tussen onafhankelijke ondernemingen in de zin van artikel 85, lid 1.
- (37) De aangemelde overeenkomsten moeten gezien hun economische gevolgen als één geheel worden beschouwd. De beperkingen van de mededinging zijn die welke voortvloeien uit de oprichting van de gemeenschappelijke dochteronderneming zelf en uit concurrentiebeperkende bepalingen in de andere aangemelde overeenkomsten.
- (38) De relevante geografische markt is de Gemeenschap. De overeenkomsten hebben ook daarbuiten gevolgen, maar voor de beoordeling van de toepasselijkheid van artikel 85, lid 1, oordeelt de Commissie alleen de gevolgen binnen de Gemeenschap. Bij de beoordeling van deze gevolgen grondt de Commissie haar analyse op de gedachte van een markt van de Gemeenschap, samengesteld uit deelmarkten die overeenkomen met de onderscheiden Lid-Staten, waarin het cinematografische milieu van de ene Staat tot de andere verschilt.
- De produktenmarkten waarop deze overeenkomsten betrekking hebben, zijn ten dele de markt waarbinnen de moederondernemingen onderling concurreren met andere produktieondernemingen bij de financiering en de productie van speelfilms, maar in de eerste plaats de markt waarbinnen de distributeurs onderling concurreren voor de beste voorwaarden en vertoeggelegenheden van de vertoners van deze films.
- (39) Op de horizontale relatie tussen Paramount, MCA en MGM/UA is artikel 85, lid 1, van toepassing omdat de ondernemingen althans als potentiële concurrenten op de betrokken markt moeten worden beschouwd. Oorspronkelijk distribueerden Paramount, MCA, MGM en UA hun eigen films binnen de Gemeenschap met inschakeling van eigen, afzonderlijke organisaties en zij blijven ook thans nog concurrenten voor de productie van hoofdfilms, als distributeurs van films voor vertoning in theaters in de Verenigde Staten en Canada en als distributeurs voor televisie-uitzendingen en voor uitgevers van videocassettes. Door zich binnen de Gemeenschap aaneen te sluiten, hebben de moederondernemingen van UIP de distributie van films die individueel en in concurrentie met elkaar geschiedde, gestaakt.
- (40) De oprichting van UIP zelf leidde tot een verlies aan beslissingsmogelijkheden waarover de moederondernemingen anders zouden hebben beschikt. Krachtens

de bepalingen genoemd in punt 16 moeten de moederondernemingen ten aanzien van belangrijke aangelegenheden in verband met de exploitatie van de gemeenschappelijke dochteronderneming bij het besluitvormingsproces met elkaar samenwerken.

- (41) De overeenkomsten leiden bovendien tot een mate van consensus bij de distributie van de films van de moederondernemingen ten aanzien van plaats en tijd van vertoning, hetgeen de concurrentiebeperkende aard van UIP versterkt. Vóór het uitbrengen van een film moet UIP de respectieve moederonderneming raadplegen en in kennis stellen van de algemene voornemens voor de distributie met inbegrip van de reclamecampagne, de geraamde distributiekosten en data voor het uitbrengen van de film. Daarbij moet UIP haar advies aanpassen aan het belang van alle moederondernemingen. Aangezien UIP voor zo hoog mogelijke winsten voor elk van de drie moederondernemingen moet zorgen, moeten zij en de moederondernemingen tot overeenstemming komen over de plaats en tijd van het uitbrengen van hun films ten voordele van allen, op een zodanige wijze dat geen film nadeel toebrengt aan de perspectieven van andere UIP-films.
- (42) De overeenkomsten bevatten uitdrukkelijke verplichtingen welke door partijen als een onmisbaar deel van hun regeling worden beschouwd en de moederondernemingen en UIP in hun gedrag in de concurrentie beperken.
- Volgens de overeenkomsten moet elke moederonderneming die een film in de Gemeenschap wil distribueren UIP een recht van eerste optie („right of first refusal”) geven voor de bioscoopdistributierechten. De toepassing van dit beding (vermeld in punt 25) houdt in dat de moederondernemingen twee concurrentiebeperkingen aanvaarden. Zij kunnen in de eerste plaats niet langer zelf als geheel onafhankelijke distributeurs op de markt voor hoofdfilms optreden zoals zij voor de oprichting van UIP deden; in de tweede plaats beperken de overeenkomsten hen in de mogelijkheid de distributie van hun films binnen de Gemeenschap aan andere distributeurs toe te vertrouwen. Eenzelfde concurrentiebeperkende uitwerking heeft het recht van eerste optie dat de moederondernemingen UIP verlenen ten aanzien van de distributie van niet Engelstalige buitenlandse lokale producties (zie punt 28).
- (43) De betrokken overeenkomsten hebben een waarneembare invloed op de handel tussen Lid-Staten. De moederondernemingen vertegenwoordigen ongeveer een vierde van de bruto-kasinkomsten bij bioscoopfilms en moeten worden gerekend tot de grootste producenten en distributeurs van films in de Gemeenschap. De samenvoeging van hun distributie in de gehele Gemeenschap tot één distributiebeprij in gemeenschappelijke eigendom gevestigd in één Lid-Staat die de licentieverlening over films controleert, vervangt in de gehele Gemeenschap drie onafhankelijke leveranciers die anders van de diensten van een of meer onafhankelijke distributeurs gebruik zouden hebben gemaakt. Dit betekent dat de handel zich onder andere omstandigheden zou ontwikkelen dan in het geval van het ontbreken van zulk een samenbrenging van functies.

B. Artikel 85, lid 3

- (44) Gezien de veranderingen welke de moederondernemingen in de oorspronkelijk aangemelde overeenkomsten hebben aangebracht en gezien de toezeggingen welke zij aan de Commissie hebben gedaan, voldoen de door UIP namens Paramount, MCA en MGM/UA aangemelde overeenkomsten, de specifieke aspecten van de cinematografische industrie in aanmerking genomen, aan de voorwaarden in artikel 85, lid 3.
- (45) De in de overeenkomsten besloten liggende samenwerking leidt tot economische voordelen voor de produktie en distributie van films en voor de afnemers, die zonder de gemeenschappelijke dochteronderneming niet zouden kunnen worden verwezenlijkt en die tegen de nadelen ervan opwegen.
- (46) De oprichting van UIP maakt een meer doeltreffende, gerationaliseerde distributie van het produkt van de moederondernemingen mogelijk en leidt zo tot een economisch levensvatbaar distributiesysteem op een teruglopende markt waar de financiële risico's aanzienlijk zijn.
- (47) Bijzondere betekenis komt toe aan het feit dat de cinematografische industrie een grote achteruitgang in het bioscoopbezoek en de kasontvangsten heeft doorgemaakt in de jaren die aan de overeenkomsten voorafgingen. Het bioscoopbezoek liep in de Gemeenschap tussen 1970 en 1986 met gemiddeld 40 % terug en is sinds 1987 gelijk gebleven. De kasinkomsten daalden eveneens met ongeveer 26 % in de periode van 1970 tot 1986, hoewel er aanwijzingen zijn van een herstel sinds 1987. Een belangrijke factor was in dit proces de invloed op de industrie van nieuwe technologieën in verband met televisie, te weten de kabel- en sateliettelevisie en videocassettes, waarvan de rol als media voor de vertoning van film gedurig is toegenomen ten nadele van de bioscoop. Daarenboven stegen de produktiekosten en de vaste en variabele bedrijfskosten (kopieën en reclame, kantoren en gespecialiseerd personeel) die in een distributieorganisatie moeten worden gemaakt, sterk.
- (48) In dit klimaat hebben de UIP-overeenkomsten de moederondernemingen in staat gesteld tot besparingen door overlappings bij de distributieorganisaties te vermijden en in aanzienlijke mate de distributiekosten op hoofdkantoor niveau en op het niveau van de plaatselijke branches te verlagen. Een dergelijke efficiëntie heeft de beschikbaarheid van films in de Gemeenschap vergroot en de produktie gestimuleerd, speciaal denkend aan het recht van UIP en de moederondernemingen om lokale produkten in de Gemeenschap te financieren en het recht van de moederondernemingen om coproduktieovereenkomsten en overeenkomsten inzake niet Engelstalige buitenlandse lokale produkten binnen dit grondgebied aan te gaan.
- (49) Gelet op de specifieke eigenschappen van de betrokken markt, komt een billijk aandeel van de uit de gewijzigde overeenkomsten voortvloeiende voordelen de afnemers bovendien ten goede (vertoners en uiteindelijk het publiek) doordat zowel de kwaliteit als de geboden service worden verbeterd. Een minder dure distributieorganisatie zal leiden tot een doeltreffender net van bijkantoren dat de vertoners gemakkelijker toegang tot films en een regelmaat bij de leveranties zal waarborgen. Bovendien kan UIP door deze verbeteringen nauwere banden aangaan met regionale en kleine vertoners zodat zij beter op hun behoeften en aanvragen kan reageren. Ten slotte zal een toegenomen aanvoer van films de bioscoopbezoekers ten goede komen doordat hun keuzemogelijkheden worden uitgebreid.
- (50) De overeenkomsten bevatten geen beperkingen die niet onmisbaar zijn voor het bereiken van deze doelstellingen gedurende de looptijd van de onthefing.
- (51) De oprichting van de gemeenschappelijke dochteronderneming zelf is onmisbaar om ervoor te zorgen dat de internationale distributie van films van de dochterondernemingen wordt voortgezet. Andere, minder concurrentiebeperkende alternatieven zoals de mogelijkheid in de gehele Gemeenschap voor hun internationale distributie met onafhankelijke distributeurs te gaan werken, zouden niet toereikend zijn om de economische voordelen welke van UIP worden verwacht, te verwezenlijken.
- (52) Er bestaat geen onafhankelijke, niet geïntegreerde distributieorganisatie die de gehele Gemeenschap omvat en op nationaal niveau zijn de enige distributeurs die groot genoeg zijn om besparingen te bieden die in de buurt komen van die waartoe UIP weet te komen, verticaal geïntegreerd. Dit geldt in Italië voor Cidif, Medusa, DLF, Cannon, Columbia, Warner Bros. and Twentieth Century Fox (de laatste drie maken gebruik van dezelfde agent); voor Columbia-EMI-Warner Distributors Limited, Cannon Film Distributors Limited en United Kingdom Film Distributors Limited in het Verenigd Koninkrijk; voor Gaumont, UGC en Parafrance in Frankrijk; voor Cannon-Tuschinski en Warner-Columbia in Nederland; voor Warner-Columbia, Fox-Disney en Tobis-Constantin in Duitsland; voor Warner-Columbia, Fox-UGC, Gaumont en Dream World in België; voor Abbey Films in Ierland; en voor Nordisk Film in Denemarken.
- (53) Bepaalde aspecten van het produkt film zorgen bovendien ervoor dat een te nauwe samenwerking tussen de moederondernemingen als gevolg van de oprichting van UIP onwaarschijnlijk is. Hoofdfilms moeten niet noodzakelijk als homogene produkten worden beschouwd omdat elke film zijn eigen merites en

commerciële aantrekkelijkheid biedt die hem al dan niet tot een succes maken. Bovendien is het heel moeilijk om vóór zijn vertoning nauwkeurig te voorspellen of een bepaalde film een commercieel succes zal worden. De prijs welke de vertoners voor elke film betalen, is een huurprijs die is uitgedrukt als een percentage (in België en Frankrijk is de prijs van hogerhand vastgesteld) of een serie percentages van de kasinkomsten die vanzelfsprekend uiteenlopen naar gelang van het succes van de film. In die zin hoeft er geen overeenkomst over prijzen en licentievoorwaarden te worden gesloten en zijn inkomstenquota moeilijk toe te passen omdat er geen winstdelingsclausule bestaat. Zulk een beding bestond in de oorspronkelijk aangemelde overeenkomsten wel, maar is later op verzoek van de Commissie gewijzigd. Vóór het optreden van de Commissie verplichtte het beding de moederondernemingen tot betaling van een bepaald percentage van een extra huurinkomen uit hun films aan UIP nadat elke partij een derde van de totale jaarkosten van UIP had gedekt.

Aangezien elke moederonderneming aan het eind van het jaar een derde van de winst ontvangt welke UIP heeft gemaakt werd de concurrentie in dier voege beperkt dat de clausule die de extra betaling voorzag elk der moederondernemingen een belang verschafte in de ontvangsten van de anderen. Na de wijzigingen wordt de aan UIP in een bepaald jaar betaalde extra prijs toegepast als krediet tegen de verplichting van elke licentiegever om een derde van de totale kosten van UIP in het volgende jaar te dekken.

- (54) Bovendien wordt het concurrentiebeperkend karakter van de joint venture beperkt door het feit dat parameters die voor de concurrentie in de filmindustrie van doorslaggevend belang zijn, nog steeds door de moederondernemingen worden vastgesteld: deze controleren het aantal kopieën dat zal worden gemaakt, de keuze van filmlaboratorium, en zij dragen hun eigen kosten voor kopieën, nasynchronisatie en reclame. De onafhankelijkheid van partijen inzake het uitbrengen en de afzet van hun respectieve films wordt nog versterkt door een belofte aan de Commissie dat geen UIP-comité plannen dienaangaande mag bespreken (zie punt 31).

- (55) Het recht van eerste optie dat de dochterondernemingen UIP toekennen inzake hun respectieve distributierechten en dat in de gewijzigde overeenkomsten is neergelegd, is noodzakelijk om ervoor te zorgen dat UIP een voldoende stroom van produkten bereikt zodat de joint venture de besparingen uit schaalvergroting kan verwezenlijken, welke door de partners worden nagestreefd. De negatieve gevolgen die gewoonlijk samenhangen met exclusieve distributieregelingen van deze aard zijn hier om twee redenen sterk beperkt. In de eerste plaats behoudt elke moederonderneming het recht UIP de distributie van een bepaalde film voor te schrijven in geval de joint venture vrijelijk verkiest de film niet in de gehele

Gemeenschap te distribueren, of mag zij de film zelf of via een derde in omloop brengen. In de tweede plaats zijn de moederondernemingen en UIP, uit hoofde van hun zakelijk oordeel, zelf beschikbaar voor de distributie van films van derden in de Gemeenschap.

- (56) De overeenkomsten geven partijen niet de mogelijkheid voor een wezenlijk deel van de betrokken produkten de mededinging uit te schakelen.
- (57) UIP heeft een gemiddeld marktaandeel van 22 % in de Gemeenschap. De concurrentie in het filmbedrijf is gewoonlijk lokaal met het oog op de verschillen die er bestaan in de structuur van de industrie in de onderscheiden Lid-Staten, zoals taalbarrières, overheidsvoorschriften en verschillende patronen van distributie en vertoning, die alle aan een economische analyse van de gevolgen van deze joint venture op basis van communautaire marktaandelen minder betekenis geven. Zoals eerder is uiteengezet, concurreren de lokale kantoren van UIP in sommige Lid-Staten met distributeurs van ongeveer dezelfde omvang en met geïntegreerde concerns die zich met productie, distributie en soms vertoning bezighouden. Bijgevolg mag redelijkerwijze worden verwacht dat de positie van de andere distributeurs op de markt niet door UIP in gevaar zal worden gebracht.

Bovendien wordt de waarde van een meting van UIP's marktmacht via de marktaandelen ook beperkt door het feit dat de jaarlijkse huurbedragen welke een distributeur verdient, naar gelang van het succes van zijn films sterk schommelen. De in punt 13 aangegeven cijfers zijn tekenend voor dergelijke schommelingen. Aldus bedroegen de marktaandelen van UIP in de eerste jaren van de joint venture in Duitsland respectievelijk 17 %, 21 %, 16 %, 30 % en 19 %. Gelijkaardige schommelingen trof men in die periode in België aan: 19 %, 25 %, 17 %, 31 % en 18 %, evenals in de andere Lid-Staten. Dergelijke schommelingen werspiegelen derhalve niet noodzakelijk veranderingen in de economische macht die rechtstreeks zou kunnen worden toegerekend aan de toepassing van de distributieorganisatie, maar alleen de mogelijkheid dat men althans in dat jaar over aantrekkelijker films beschikt.

- (58) De mogelijkheden die UIP ten dienste staan om de mededinging uit te schakelen, worden nog verminderd door het tegenwicht van de economische macht die wordt uitgeoefend door vertoners in de Lid-Staten, waarvan er enkele in sleutellocaties een vooraanstaande positie innemen. In het Verenigd Koninkrijk wordt de vertoningsmarkt bij voorbeeld beheerst door twee machtige circuits, Rank en EMI, die ± 40 % van de projectieschermen en ± 65 % van de kasinkomsten controleren. In Frankrijk vertegenwoordigen vier nationale circuits ± 55 % van de kasinkomsten en in andere Lid-Staten vindt men soortgelijke voorbeelden. Nog grotere percentages van de projectieschermen en de kasontvangsten doen zich in de grote steden voor, waar gewoonlijk het grootste percentage van de inkomsten vandaan komt.

- (59) Ten slotte vormt de invoering van een arbitrageprocedure op verzoek van de Commissie, waarin rekening wordt gehouden met de bestaande verplichtingen krachtens arbitragesystemen die in de Lid-Staten zijn voorgeschreven, voor de oplossing van geschillen met betrekking tot de toewijzing van films of de toegang tot vertoningsruimte, een extra garantie voor de doeltreffende toepassing en werking van het distributienet op de markt.

De duur van de ontheffing en verplichtingen

- (60) Overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Verordening nr. 17 moet de Commissie de datum vaststellen met ingang waarvan een ontheffing wordt verleend.

De op 11 februari 1982 aangemelde overeenkomsten bevatten een aantal bepalingen die een ontheffing in deze zaak in de weg stonden. Na besprekingen met de Commissie dienden de aanmeldende partijen een aantal wijzigingen in de overeenkomsten in om aan de bezwaren van de Commissie tegemoet te komen. De datum met ingang waarvan de ontheffing ingaat is derhalve niet die van de aanmelding maar 27 juli 1988, de datum waarop partijen bij de overeenkomsten hun laatste wijzigingen hebben ingediend.

- (61) In artikel 8, lid 1, van Verordening nr. 17 is bepaald dat ontheffingen krachtens artikel 85, lid 3, voor een bepaalde termijn worden gegeven en voorwaarden en verplichtingen kunnen inhouden.

Gezien de aard van de betrokken markt dient de looptijd van de ontheffing op vijf jaar te worden gesteld. Aan de ondernemingen tot welke deze beschikking is gericht, moet echter, opdat de Commissie haar toezichthoudende taak uit hoofde van artikel 8, lid 3, van Verordening nr. 17 kan vervullen, de verplichting worden opgelegd haar eventuele wijzigingen of toevoegingen in de overeenkomsten en alle uitspraken van arbitrage-instanties waarbij geschillen worden bijgelegd inzake de toekenning van films en de toegang tot vertoningsruimte tussen UIP en vertoners in de Gemeenschap, aan te melden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De bepalingen van artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag worden hierbij overeenkomstig artikel 85, lid 3, voor de basisovereenkomst van 5 oktober 1981 tussen Paramount Pictures Corporation, MCA Inc., Metro-Goldwyn-Mayer Film Co., United Artists Corporation, en Cinema International Corporation NV inzake de oprichting van de gemeen-

schappelijke dochteronderneming United International Pictures BV en de bijbehorende overeenkomsten tussen de moederondernemingen of de dochterondernemingen en de gemeenschappelijke dochteronderneming voor de periode van 27 juli 1988 tot en met 26 juli 1993 buiten toepassing verklaard.

Artikel 2

Aan de ontheffingsverklaring bedoeld in artikel 1 zijn de volgende verplichtingen verbonden:

- a) de ondernemingen tot welke deze beschikking is gericht, moeten de Commissie onverwijld in kennis stellen van wijzigingen of toevoegingen in de overeenkomsten bedoeld in artikel 1 en van wijzigingen in doel, aard of omvang van de samenwerking tussen hen, en
- b) zij moeten de Commissie alle uitspraken van arbitrage-instanties mededelen waarbij geschillen over de toekenning van films en de toegang tot vertoningsruimte tussen United International Pictures BV en vertoners in de Gemeenschap worden beslecht.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de volgende ondernemingen:

- United International Pictures BV,
Rijswijkstraat 175,
Amsterdam W 3,
Nederland;
- Paramount Pictures Corporation,
One Gulf & Western Plaza,
New York,
New York 10023 USA;
- MCA Inc.,
100 Universal City Plaza,
Universal City,
California 91608 USA;
- MGM/UA Communication Co.,
10000 West Washington Boulevard,
Culver City,
California 90232 USA.

Gedaan te Brussel, 12 juli 1989.

Voor de Commissie
Sir Leon BRITTAN
Vice-Voorzitter

BIJLAGE

Verbintenis

„UIP verbindt zich, te goeder trouw:

- a) mee te werken aan het streven van de bioscoopbranche om arbitrage of vergelijkbare procedures in te stellen voor het oplossen van geschillen met betrekking tot het toewijzen van filmproducties of de toegang tot de vertoningsfaciliteiten van de vertoner;
- b) bij geschillen met een vertoner ten aanzien van de toewijzing van films in Lid-Statens van de Gemeenschap waar de vertoners momenteel niet op grond van de bestaande procedures van arbitrage tussen bedrijven van UIP kunnen vorderen dat geschillen aan een arbiter worden voorgelegd, dat UIP aan de vertoner in kwestie zal mededelen dat deze het geschil alsmede alle toekomstige geschillen aangaande de toewijzing van films waarvan de rechten van distributie bij UIP berusten, en die zich kunnen voordoen voor, tijdens of na afloop van een contractuele relatie tussen UIP en de vertoner, in overleg met UIP aan een arbiter kan voorleggen.

Ook indien in de bestaande regelgeving geen arbitrage is vastgesteld ter zake van geschillen over de toewijzing van films, welke zich voor, tijdens of na afloop van een contractuele relatie in verband met een bepaalde film tussen UIP en de vertoner in kwestie kunnen voordoen, zal UIP de vertoner mededelen dat deze dergelijke geschillen te zamen met UIP voor arbitrage kan voordragen.

- c) dat bij deze arbitrage de volgende beginselen in acht dienen te worden genomen:

1. Degene die voornemens is een geschil voor te leggen aan een arbiter of een commissie van arbitrage dient aan de wederpartij hiervan mededeling te doen per aangetekend schrijven waarin de aard van het te beslechten geschil, het standpunt van de klager en de vordering worden aangegeven;
2. De procedure zal worden gevoerd ten overstaan van een arbiter die door de partijen binnen vijftien (15) dagen na ontvangst van de schriftelijke mededeling gezamenlijk wordt aangewezen of door drie arbiters. In het laatste geval zullen de partijen in het geschil elk een arbiter aanwijzen binnen vijftien (15) dagen nadat de periode om gezamenlijk één enkele arbiter aan te wijzen is verstreken. De door de partijen aangewezen arbiters wijzen binnen vijftien (15) dagen na hun aanwijzing een derde arbiter aan als voorzitter van de commissie van arbitrage. Indien de arbiters niet tot overeenstemming komen wordt de derde arbiter aangewezen door de President van het Hof van Beroep in handelszaken bevoegd in de hoofdstad van het land van de vertoner.
3. Het op de zaak in kwestie toepasselijke recht is het recht van het land van de vertoner.
4. In de arbitrageprocedure dient het reglement van de Commissie van Arbitrage van de Internationale Kamer van Koophandel (de „ICC-regels”) in acht genomen te worden. Voor algemene beginselen van de procesvoering is het recht van het land van de vertoner toepasselijk.
5. De arbitrage vindt plaats in het land van de vertoner.
6. De procestaal is de taal van de vertoner.
7. Tenzij door de partijen in andere zin is overeengekomen, wordt het vonnis uitgesproken binnen vijf maanden na de datum waarop alle arbiters hun ambt hebben aanvaard. Deze dienen zich ervan bewust te zijn, dat van hen, gezien de specifieke aard van de filmdistributiebranche, spoed wordt verwacht.
8. In de mate waarin dit op grond van het nationale recht is toegestaan, is een verzoek aan de bevoegde rechter om conservatoire of voorlopige maatregelen te treffen niet onverenigbaar met de overeenkomst om geschillen aan arbitrage te onderwerpen; een dergelijk verzoek is geen aanleiding om de overeenkomst niet gestand te doen.
9. De arbiter of de commissie van arbitrage bepaalt de hoogte van het door een van de partijen of door beide partijen verschuldigde voorschot op de kosten van arbitrage.
10. Indien een vertoner een geschil met UIP inzake de toewijzing van een film aan arbitrage wenst te onderwerpen, verbindt deze zich elk bestaand of toekomstig geschil met UIP tere zake van de toegang tot de vertoningsfaciliteiten van de vertoner aan arbitrage te onderwerpen.
11. In het arbitrale vonnis worden naast de uitspraak ter zake van het recht, de kosten van de arbitrage vastgesteld en aangegeven welke partij de kosten verschuldigd is of in welke verhouding deze door de partijen moeten worden gedragen.

- d) Deze verbintenis zal van kracht worden nadat een ontheffing op UIP van toepassing is verklaard en zal gedurende de gehele duur van de ontheffing van kracht blijven.”.